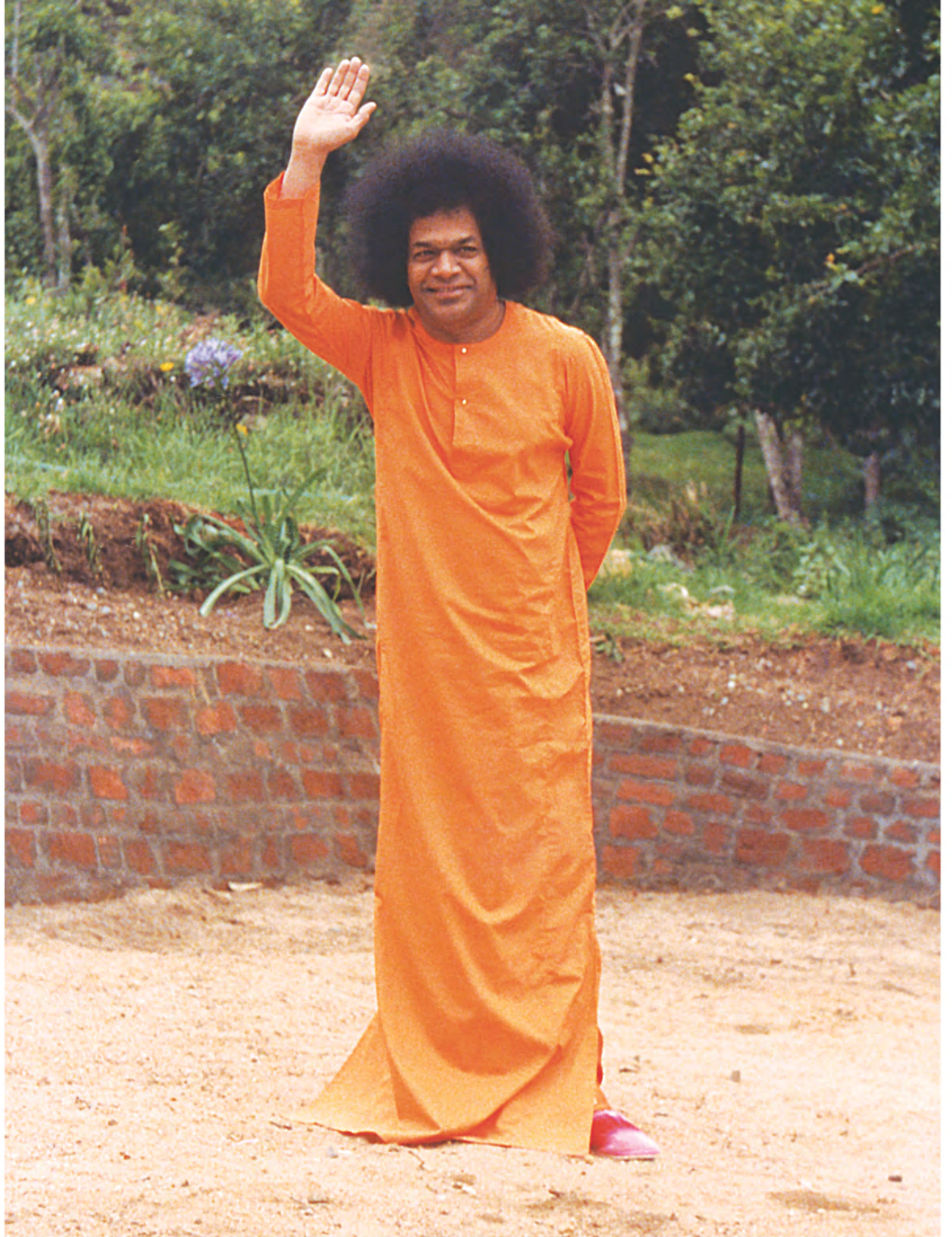

సనాతన సారథి

ఆగస్టు 2014

శరణన్నవారిని కరుణించే వరద హస్తము మన స్వామి అభయ హస్తము

సనాతన సారథి

సత్య, ధర్మ, శాంతి, ప్రేమలద్వారా మానవజాతి సామాజిక,
నైతిక, ఆధ్యాత్మిక అభివృద్ధికి అర్చితము

సంపుటము 57
సంచిక 8

ఆగస్టు 2014

ప్రచురణ తేదీ
జూలై 23

1. తొలి పలుకు	సంపాదకీయం	2
2. రామకథారస వాహిని (ధారావాహికం)	భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారు	4
3. గోపికల భక్తి	అవతారవాణి	8
4. ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి (10వ భాగం)	డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి	12
5. ఆత్మతంత్రమే స్వాతంత్ర్యము	అవతారవాణి	15
6. జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట (కవీనాం కవి: - 14)	చీమలకొండ జయశాస్త్రి	17
7. పంచాక్షరీ మంత్రం	చంద్రమౌళి రమాదేవి	20
8. జగతి సిగన జాబిల్లి	మాదిరాజు రామచంద్రరావు	23
9. మన అంతరాత్మయే భగవాన్	డా॥ గన్నవరపు సత్యవతీమూర్తి	26
10. పాదాలు కొల్లుకో!	అదూరి శ్రీనివాసరావు	27
11. జ్ఞాపకాల పందిరి (33వ భాగం)	ప్రొ॥ కె. అనిల్ కుమార్	28
12. మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారి (38వ భాగం)	బి.వి. రమణరావు	31
13. ప్రశాంతి సమాచారం	దివి చతుర్వేది	34
14. విదేశాల్లో సాయిసంస్థల కార్యకలాపాలు	సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్	37
15. సరియైన లెక్క	చిన్నకథ	40

© శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం

ఎడిటర్ : బి.వి. రమణరావు

అసిస్టెంట్ ఎడిటర్ : వి. శ్రీనివాసులు

టెలిఫోన్: 287375 (సనాతన సారథి Extn. 128) STD: 08555 ISD CODE: 0091-8555

వార్షిక చందా: భారతదేశంలో: ₹ 60.00 విదేశాలకు: ₹ 550, లేక \$ 13, లేక £ 9, లేక € 9

గమనిక: అద్రుసు కవరుపై గల మీ చందానెంబరు ప్రక్కన చందాగడుపు ఎంతవరకు ఉన్నదో సూచించడం జరిగింది. మూడు పువ్వుల గుర్తు (***) ఉన్నట్లయితే మీ చందాను వెంటనే రెన్యూవల్ చేయించుకోగలరు.

అధికారికమైన వెబ్సైట్లు: శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం: www.sssbpt.org,

ఆన్లైన్ ద్వారా సనాతన సారథి చందాలకొరకు: www.sanathanasarathi.org

E-mail: subscriptions@sssbpt.org, editor@sssbpt.org

శ్రీ సత్యసాయి సాధనా ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం, అనంతపురం జిల్లా (ఆం.ప్ర) - 515134 తరపున ప్రశాంతి నిలయంలోని శ్రీ సత్యసాయి ఆశ్రమ పరిధిలో ఉన్న శ్రీ సత్యసాయి ప్రెస్ షెడ్ (120'X40')లో ముద్రింపబడి ప్రచురింపబడింది.

ముద్రాపకుడు, ప్రచురణకర్త : కె.ఎస్. రాజన్

❖ తొలి పలుకు ❖

అప్పుడు స్వామికి తొమ్మిది నెలల వయస్సు. ఉయ్యాలలో ఉన్న ఆ దివ్య శిశువు ఉన్నట్లుండి కేర్మని ఏడ్వటంతో ఈశ్వరమ్మగారు ఉలిక్కిపడ్డారు. పుట్టినప్పటి నుండి కేరింతలే తప్ప ఏనాడూ కేర్మనటం ఎరుగని తన చిట్టితండ్రిని ఎత్తుకొని ఒక్కో పడుకోబెట్టుకున్నారు. అంతే! ఆ తల్లిని సంభ్రమాశ్చర్యాలకు లోను చేస్తూ ఆ దివ్య శిశువు చుట్టూ అత్యంత ఆహ్లాదకరమైన దివ్య తేజోవలయం గోచరించింది. ఈశ్వరమ్మగారు ఆనంద తన్మయత్వంతో అలాగే ఉండిపోయారు. అత్తగారు వచ్చి కుదిపేంతవరకు బాహ్యస్మృతిలోకి రాలేదు. జరిగిన సంగతి విని అత్తగారు ఆశ్చర్యపడుతూ, “ఈ విషయం ఎవరితోనూ అనవద్దు. వాళ్ళు అర్థం చేసుకోకుండా రకరకాల వ్యాఖ్యానాలు, విమర్శలు చేస్తారు” అన్నది.

ఇంచుమించు ఇలాంటి దివ్యానుభవమే ఆనాడు కౌసల్యకుకూడా కలిగింది, తన ఆనందాన్ని ఎవరితోనూ పంచుకోలేని పరిస్థితే ఆమెకూడా ఎదుర్కొన్నది. “కౌసల్య కానాడు కొంగుబంగారమై మనలినావు, ఈశ్వరాంబకు నేడు శాశ్వతానందమే ఇచ్చినావు” అని భగవాన్ అని కీర్తించారో కవి. రామకథారస వాహినిలో బాలరాముని లీలామృతం పాఠకులను దివ్యానందంలో ఓలలాడిస్తుంది.

సాయికులవ్వుతో హాలులో ఒకనాడు తమ సింహాసనం వెనుక చేతిలో కెమెరా పట్టుకొని కూర్చున్న ఒక విద్యార్థిని చూసి భగవాన్, “ఇక్కడెందుకు కూర్చున్నావురా?” అని అడిగారు. “స్వామి ఫోటో తీసుకోవటానికి” అన్నాడా విద్యార్థి వినయంగా. “చూడు, కెమెరాలో ఫోటో సరిగా రావచ్చు, రాకపోవచ్చు. దీనికి బదులు నీ హృదయంలో ఫోటో తీసుకో, నీకు చక్కని పరమనెంటు ఫోటో వస్తుంది” అన్నారు భగవాన్. ఇదేవిధంగా ఆనాడు గోపికలుకూడా కృష్ణ పరమాత్మను తమ హృదయాల్లో బంధించారు. కనుకనే, “అత్తలు మొత్తుకున్న మరి భర్తలు కత్తులు నూరుతున్న నోరెత్తరు, కోపగించరు, ఎటకేగరు, భీతిబోరు గోపికల్; పొత్తములందు చిత్తరువురీతిగ

నుండె కృష్ణుడు వారిలో” అంటూ “గోపికల భక్తి”ని శ్లాఘించారు భగవాన్.

మనశ్శాంతి కరువైనవాడు ఎయిర్ కండిషన్ గదిలో కూర్చున్నా మనస్సు వేడిగానే ఉంటుంది. మానసిక అశాంతియే అనారోగ్యానికి ప్రధాన హేతువు అంటారు భగవాన్. అశాంతికి మూలం అరిషడ్వర్గాలు. ఈ ‘అనారోగ్య దూతలు’ శరీరంలో ప్రవేశించటానికి ఆస్కారం కల్పిస్తుంది రాజసాహారం. ఆరోగ్య పరిరక్షణకు దోహదం చేస్తుంది సాత్వికాహారం. ఆహారమంటే నోటిద్వారా తీసుకునేది మాత్రమే అనుకుంటే పొరపాటే! సాత్వికాహారానికి స్వామి ఇచ్చిన నిర్వచనాన్ని తెలియ జేస్తుంది, “ఆరోగ్య ప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి”

భారతదేశానికి స్వాతంత్ర్యం సాధించటానికి మహాత్ముణ్ణి పంపాడు, మానవాళికి అంతర్ముఖమైన స్వాతంత్ర్యం ప్రసాదించటానికి పరమాత్ముడే దిగి వచ్చాడు. స్వాతంత్ర్య మంటే కేవలం పరాయి పాలన నుండి విముక్తి పొందటం కాదు, “ఆత్మతంత్రమే స్వాతంత్ర్యము” అని నొక్కి చెప్పుతున్నారు.

“జీవుడుండు దేహమందు, హృదయమందు దేవుడుండు రెండు కూడి ఆటలాడి ఒకరినొకరు వీడుచుండు బొమ్మలాటలాడించే సూత్రధారి ఒకడు కలడు మంచిచెడ్డ బొమ్మలుండు ఒకటిలోనె రెండు ఉండు” అంటూ ఈ జగన్నాటక రంగస్థలముపై తానాడించే బొమ్మలాటను అత్యంత హృద్యంగా వర్ణించారు, భగవాన్. ఆ సూత్రధారి కనిపించకుండా పాత్రధారికి అడ్డుతగిలేది మాయదారి మనస్సు. “మనసు నాధారముగ గొన్న మానవుండు పశువుకంటెను హీనమై పతనమగును” తానెవరో, తన గమ్యమేమిటో విస్మరించి నీటిబుడగవంటి దేహాన్ని, పిచ్చికోతిలాంటి మనస్సును నమ్ముకొని తైతకలాడే మానవుణ్ణి సున్నితంగా మందలిస్తూ, సునిశితమైన తత్త్వబోధతో మేలుకొల్పుతూ భగవాన్

రచించిన బుజ్జుకథలోని మరికొంత భాగానికి విశ్లేషణాత్మక వివరణ “జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట” (ద్వితీయ భాగం).

విశ్వగురువైన సాయి భగవానుని నోట వెలువడిన ప్రతి మాటా మంత్రమే. ఐతే, 1986 గురుపూర్ణిమనాడు భగవాన్ ప్రత్యేకించి ఒక మహత్తరమైన మంత్రాన్ని మానవాళికి ఉపదేశించారు. ఇది మతంతో ప్రమేయం లేని దివ్య మంత్రము, మానవతకు పట్టం కట్టే భవ్య మంత్రము, గతి తప్పిన మతులను దైవత్వంతో శ్రుతి చేసే నవ్య మంత్రము. ‘మంత్రాలకు చింతకాయలు రాలుతాయా!’ అన్న మాట ఆధునికుల నోట మనం వింటుంటాము. చింతకాయలు రాలటానికి మంత్రాలవసరం లేదు కాని, మన చింతలన్నీ రాతిపోవటానికి స్వామి ఉపదేశించిన “పంచాక్షరీ మంత్రం” ఎంతగానో ఉపకరిస్తుంది.

భారతదేశము వేదాల పట్టుగొమ్మ
యజ్ఞయాగాది క్రతువుల కాటపట్టు
పెక్కు అవతారములను కన్న పెద్ద తల్లి
నీతి నియమాల రూపు ఈ త్యాగభూమి
అంటూ భారతదేశ జెన్నత్యాన్ని కొనియాడారు, భగవాన్. ప్రఖ్యాత తత్త్వవేత్త మేక్స్ ముల్లర్ తనకు మరో జన్మంటూ ఉంటే భారతదేశంలోనే జన్మించాలని ఆకాంక్షించాడు. ఇంతటి పుణ్యభూమిలో జననమొంది అవతార పురుషుని దర్శన స్పర్శన సంభాషణ సౌభాగ్యాలను దండిగా, మెండుగా పొందినందుకుగాను మనము నిర్వర్తించవలసిన బాధ్యతలను గుర్తుచేస్తూ స్ఫూర్తినిస్తుంది “జగతి సిగన జాబిల్లి”

స్వామి సన్నిధికి మాన్యులు, సామాన్యులు, వివిధ రంగాలలో పేరెన్నికగన్న ప్రముఖులు ఎందరెందరో వస్తుంటారు. ఈ ‘ఆనంద సాగరం’ నుండి హృదయాలలో ఆనందం నింపుకుంటారు, తమ అనుభూతులను సాటి భక్తులతో పంచుకుంటారు. ఒక ప్రముఖ సంఘ సేవకురాలి దివ్యానుభూతి, “మన అంతరాత్మయే భగవాన్”

చెరువులో జాలరి పాదాల చెంతకు ఈదే చేపలు మాత్రమే అతను విసిరే వలనుండి తప్పించుకోగల్గుతాయి. అట్లే, పరమాత్ముని పాదాలనాశ్రయించినవారు మాత్రమే ఆయన విసిరే ‘మాయ’ అనే వలలో చిక్కుకోకుండా ఉండగలరు. ‘సర్వతః సాయి పాదం’ అని స్పష్టం చేసే రచన, “పాదాలు కొల్చుకో”

‘దిల్ మే రామ్, హాత్ మే కామ్’ అన్న భగవాన్ ఉద్బోధకు ‘కొండెత్తు’ నిదర్శనంగా విద్యాగిరి శిఖరాగ్రంపై కొలువుదీరిన ఆంజనేయస్వామి మనం పుట్టపర్తికి వస్తుంటే అల్లంత దూరంనుండే దర్శనమిస్తాడు. ‘నా భక్తుడంటే ఇలా ఉండాలి సుమా’ అని చెప్పడానికా అన్నట్లు పలుమార్లు భగవాన్ తమ ప్రసంగాలలో హనుమంతుని గుణగణాలను శ్లాఘించారు.

ఈ మాసం “జ్ఞాపకాల పందిరి” పవన సుతుని రామభక్తి పరిమళాలను వెదజల్లుతోంది.

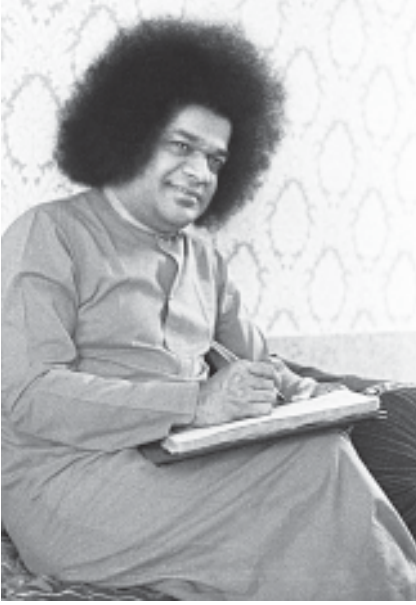
సింధువుతో నీటిబిందువు ఏకమవుతుందికానీ, నూనె చుక్క కలిసిపోగలదా?! అట్లే, ప్రేమసాగరంతో ఏకం కావాలంటే మనం ప్రేమస్వరూపులుగా మారాల్సిందే.

ఒకనాడు భగవాన్ విద్యార్థులనుండి ఉత్తరాలు స్వీకరిస్తూ, ఒక అబ్బాయిని చూసి, “ఏం కావాలి?” అని అడిగారు. “స్వామీ, నాకు మీలో ఐక్యం కావాలని ఉంది” అన్నాడా విద్యార్థి. అతని సమాధానం విని చుట్టూ ఉన్న వారు నిశ్చేష్టులయ్యారుకానీ స్వామి మాత్రం చిరునవ్వులు చిందిస్తూ, “ఓ... తప్పకుండా. అయితే, నాలో కలిసిపోవా లంటే ముందుగా నువ్వు నా స్వరూపాన్ని పొందాలి. నా స్వరూపమేమిటో తెలుసా? ప్రేమ” అన్నారు.

పరిమళానికి రూపం ఉన్నదా అంటే ఉన్నది, అదే పుష్పం. తీయదనానికి రూపం ఉన్నదా అంటే ఉన్నది, అదే చక్కెర. అట్లే ప్రేమకు రూపం మన ప్రియతమ స్వామి. కనుకనే, ప్రఖ్యాత రష్యన్ సైంటిస్టు ఫ్రాంక్ బోరోనోస్కీ ఆ మహా మహిమాన్విత ప్రేమావతారిని ‘మానవ రూపంలో నడయాడే ప్రేమ’గా వర్ణించారు.

- స॥

భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిశ్వర విరచిత

రామోక్తార్థోసే వాహ్ని

(గత సంచిక తరువాయి)

4. బాలరాముడు

బాలరాముని చరిత్ర సరళముగను శోభాకరముగను ఉండెడిది. అనేక పర్యాయములు కౌసల్య తన నందనుడని మరచి బాలునకు చేతులు జోడించి నమస్కరించెడిది. తదుపరి, అయ్యో! చిన్న బాలుడు. నా కొమరుని దైవముగా భావించుటలో తప్పు లేకపోయినను నమస్కరించుట లోకులు చూచిన నవ్వరా! అని ఎవరైననూ చూచిరేమో అను భ్రాంతితో తక్షణమే పైకి చూచుచు దైవమును ప్రార్థించినటుల నటన చేసి, స్వామీ! కటాక్షించి నా కొమరులను ఆయురారోగ్యవంతులుగా చూచుకొమ్మనియు, నీ మాయను మాత్రము నాపై రానీయక చూచుకొమ్మనియు, పలికెడిది. ఇంతలో కొమరుని మొఖమును చూడ అందునుండి వెలువడుచున్న కాంతులు కన్నులకు మిరుమిట్లు గొలిపెడివి; ఎవరికి చెప్పిన, ఎవరేమందురో, తననే పిచ్చిదని

ఊహింతురేమో అని ఇతరులకు చెప్పుటకు లేక, లోన భరించుటకు కాక, ఒక్కొక్కనాటి రామలీలలు, మాహాత్మ్యములు ఆమెను ఉన్నత్తురాలుగ చేయుచుండెను. ఒకవేళ తన సన్నిహిత సోదరియైన సుమిత్రతోకానీ, లేదా కైకతోకానీ తెలిపిన, తన కుమారుడు గొప్పవాడని ప్రదర్శించుటకై ఇట్టి కథలు కల్పించి మా కొమారులను ఏమీ శక్తిలేనివారలుగా చేయుచున్నదని భావింతురేమో అని వారలతో కూడను చెప్పుటకు కౌసల్యదేవి వెనుకముందాడెడిది. కడకు ఎటులనో ధైర్యము చేసుకొని ఒకనాడు దశరథునకు జరిగిన ఆశ్చర్య, వినోద, వింతలన్నియూ తెలుప, దశరథుడు విని సంతసించి, “దేవీ! ఇవన్నియు నీ వ్యామోహములు. పుత్రవాత్సల్యముచే, నిరంతరము కొమారుని దైవముతో పోల్చుకొని చింతించుటచే ఆవిధముగ నీ కంటికి కనిపించుచుండవచ్చునని ఆమెను పూర్తి నిరాశయందు ముంచక, పూర్తి నిజమని తెలుపక, కొంత తృప్తిపడునటుల చెప్పి పంపెను. దశరథుడు ఎన్ని చెప్పిననూ కండ్లార చూచిన తల్లి కనుక ఆమెకు ఏమాత్రమును తృప్తికాక, దశరథుని మాటలను నమ్మలేక సమయమును పురస్కరించుకొని గురువుతో తెలిపెను. గురువు ఆలోచించి, “రాణీ! నీవు గాంచినవన్నియూ పరమ సత్యములు. ఇవి భ్రాంతులు కావు. కొమరుడు సామాన్య మానవమాత్రుడు కాడు. దేవతా అంశము. ఇది మీ జన్మజన్మల పుణ్యఫలము. లోకోద్ధారకుడు కౌసల్య నందనుడగుట అయోధ్యావాసుల అదృష్టము” అని ఆశీర్వాదించి వెళ్లిపోయెను.

కౌసల్యాదేవి వసిష్ఠులవారి మాటలను గ్రహించి, విశ్వసించి, కొంత తృప్తిపడి తన కొమారుని అతిమానుష చర్యలను తనలో తాను తిలకించుచు, ఆనందించుచు కాలము గడుపుచుండ, రామ, లక్ష్మణ, భరత, శత్రుఘ్నులు దోగాడుట, కూర్చోనుట ఇత్యాది కొన్ని నూతన అభివృద్ధులు గాంచదొడగిరి. పిల్లలకు కదలి ప్రాకరల శక్తి వచ్చినదని ఎక్కడి కైనను ప్రాకి, ఎత్తునుండి క్రింద

పడుదురేమోనని అనుమానముతో పిల్లలను జాగ్రత్తగా చూచుకొనుటకు ప్రత్యేక ఏర్పాట్లు గావించిరి. అనేక అటబొమ్మలను తెప్పించిరి. అమ్మలతోపాటు పిల్లలు, పిల్లలతోపాటు అమ్మలు, వారలతో దాదులు కాలమనునది విచారించక, కంటికి నిద్రలేక, కాలమును ఆనందముతో గడుపుచుండ, పిల్లలు దాదుల, అమ్మల వ్రేళ్ళు పట్టుకొని లేచి నిలువగలిగిరి. గోడలుపట్టి లేవగలిగిరి. తప్పటడుగులు వేయగలిగిరి. ఈ వింతలు అమ్మలకు మరింత ఆనందముగా నుండెను. తిరిగీ తిరుగని చిలుక పలుకులు ఆ చిన్న పెదవులతో, బోసి నోరులతో పలుకుచుండ అమ్మలు కడుపుబ్బ నవ్వుచుండెడివారు. అమ్మ, అప్ప అని మాటలు నేర్చుచుండెడివారు. నిత్యము తెల్లవారగనే, సుగంధ ద్రవ్యముల నూరి తైలమును కలిపి, వంటికి రాచి, నలుగులు పెట్టి, సరయూనది తీర్థముచే అభ్యంగ స్నానములు చేయించి, తలలకు వాసనల పొగలువేసి, కాటుక తీర్చి, దృష్టి చుక్క నమర్చి, నొసటి తిలకమును వింతగా పెట్టి, అనేక రకరకములైన వస్త్రములతో అలంకరించి, ఊయలలయందు ఉంచి, జోలపాటలు పాడుచుండ తల్లులకు వేరే వైకుంఠమున్నదన్నది మరచి అదే వారలకు స్వర్గ వైకుంఠములకంటే మిన్నగా

యుండెడిది. ఇక ఆభరణములా? అబ్బో! దినమున కొక రకము. కాలి అందెలు, మొలగజ్జెలు కంఠ హారములు, అవి గుచ్చుకొనునేమో అని క్రింద ముఖమల్లు వస్త్రమును కుట్టి వంటికి పెట్టెడివారు. బాలుర బాలలీలలు వర్ణనాతీతముగా నుండెను. బాలురు నడువగల వయస్కులగునప్పటికి, పురమందలి ఆయా వయసు పిల్లలను తెప్పించి, వారలను వీరలను కలిపి ఆటలు ఆడించడము, తిండ్లు పెట్టించటం,

వచ్చిన పురప్రముఖుల పిల్లలకు తగిన బహుమతులు, అటబొమ్మలు ఇవ్వడం, ఆ పిల్లల తల్లులకు, వెంటవచ్చిన దాదులకు తగిన భోజన సదుపాయములు చేయడము, ఈరీతిగా కౌసల్య, సుమిత్ర, కైకేయిలు తమ తమ దేహములనే మరిచి పిల్లలను ప్రాణ సమానముగా చూచుకొంటూ ఆనందించుచుండిరి.

కొంతకాల మీరీతిగ బాలలీలలు తల్లులచెంత అంతఃపురమున జరిపి, మూడు సంవత్సరములు నిండగనే బాలురందరిని ఆడుకొనుటకై దాదులతో అటస్థలములకు పంపుచు, సకాలమునకు అంతః పురమునకు పిలిపించుచు తల్లులు అత్యంత జాగరూకతతో చూచుచుండిరి. ఒకనాడు దశరథుడు రాణులతో సంభాషణలు జరుపుచు పిల్లలు ఈవిధముగ దాదులతో కూడియుండిన విద్యాబుద్ధులు నేర్వలేరని యోచించి, మంచి ముహూర్తము నిర్ణయించి, గురువులవారిని రప్పించి, అక్షరాభ్యాసము గావించెను. ఆనాటినుండియు రాజోచిత వేషములను వినర్జించి, పిల్లలు సామాన్య గురుకుల ఆశ్రమ నియమము ననుసరించి, అంగవస్త్రము పైన ధరించి, మొలకొక తుండును చుట్టుకొని గురు గృహమున ప్రవేశించిరి. ఇంటియందున్న విద్యనేర్చుటకు వీలుకాదని, గురు

గృహమునందే, గురుసేవలు చేయుచు, వారు అందించు ఆహారమును మాత్రమే భుజించుచు, మూర్తీభవించిన బ్రహ్మచారి వేషములతో విద్యను నేర్చుచుండిరి. ఎప్పుడైనా పిల్లలను చూడవలెనను ఆశ తల్లులకు కలిగినపుడంతయూ తల్లులే గురు గృహమునకు వెళ్లి పిల్లలను చూచి వారి విద్యా బుద్ధులను గమనించి ఆనందించి వచ్చెడివారు.

గురువు ఆ పిల్లల శ్రద్ధాభక్తులకు, ధారణాశక్తులకు అత్యంత ఆశ్చర్యమును, ఆనందమును పొందెడివాడు. అందునా రాముని శ్రద్ధ మరింత తీవ్రమై యుండెడిది. గురువు చెప్పిన పాఠములను క్షణములో తిరిగి వపుచెప్పెడివాడు. రాముని కుశాగ్రబుద్ధికి అచ్చెరు వొంది రాముని శ్రద్ధకు అడ్డుచెప్పుట మంచిదికాదని భావించి, లక్ష్యణ, భరత, శత్రుఘ్నులను వేరుగా కూర్చొనబెట్టి రాములకు ప్రత్యేకముగా వేదశాస్త్రములు వల్లించ మొదలుపెట్టెను. లక్ష్యణ, భరత, శత్రుఘ్నులు కూడను మహాశ్రద్ధతో చదువుచుండినను, నిరంతరం రామసంయోగమునే ఆశించుచుండెడివారు. రాముడు తమనుండి నిమిషము దూరమైనా పాఠములపైకానీ, గురువు ఆజ్ఞలపైగానీ మనసు నిలిచెడిది కాదు. అందువలన వారు ఒకటి రెండు తరగతులు వెనుక పడుచుండిరి. ఒక్కొక్కపరి “మాకీ విద్యలక్కరలేదు, రాముడొక్కడు మాతోనున్న చాలున”ని లక్ష్యణుడు నిర్భయముగా గురువుతో చెప్పెడివాడు. రాముడన్న లక్ష్యణునకమిత ప్రాణము. వారలిరువురి సంబంధము నప్పుడప్పుడు గమనించుచు, గురువులవారు తమలో తాము ఆనందించుచుండెడివారు. వారు నిజముగా, నరనారాయణులే అని అనెడివారు వసిష్ఠులవారు.

ఈరీతిగా ఆ దివ్యబాలురు గురు గృహమున సర్వసౌఖ్యములను త్యజించి, గురువాజ్ఞను అనుసరించి, వినయ విధేయతలతో విద్యలను అతిస్వల్ప కాలమునందే పూర్తిగావించిరి. ఒకనాటి సాయం సమయమున దశరథుడు మంత్రితోకూడి గురు

గృహమునకు వెళ్లి వేదమును వల్లించుచున్న పుత్ర రత్నములను చూచి, వారి ముఖారవిందములనుండి వెలువడు ముత్యములవంటి స్పష్ట పదములను విని పట్టలేని ఆనందమును పొందెను. తన కొమరులు ఈ స్వల్ప కాలములోనే ఇంత అభివృద్ధి గాంచిరిని సంతసించెను. ఇంతలో రాముడు లేచివచ్చి తండ్రికి నమస్కరించెను. అతను చేసినది చూచి మిగిలిన ముగ్గురు సోదరులు తండ్రికి నమస్కరించి నిలువబడిరి. గురువుగారు రాజును సమీపించి, రాజును మంత్రిని తగిన ఉన్నతాసనమైన చర్మాసనములపై కూర్చొనుమని కోరెను. రాజు కొమారులు విద్యావిషయమై ఎంతవరకు అభివృద్ధిగాంచిరో ఆ విషయములను గురువుతో ముచ్చటించుట ప్రారంభించెను. వారి సంభాషణలను వినరాదను సూచనగా రాముడు తన గ్రంథములను తీసుకొని గురువాజ్ఞను బడసి, తన గదికి వెళ్లెను. ప్రతి విషయమునందును రాములను అనుసరించు సోదరులు కనుక, అతని మనసును గ్రహించి ముగ్గురు సోదరులు వెళ్లిపోయిరి.

వారు తమ సంభాషణను గ్రహించి అనుసరించిన రామచర్యను, వసిష్ఠులవారును, దశరథుడును గ్రహించి, పిల్లల క్రమశిక్షణకు ఎంతో పొంగిపోయిరి. వసిష్ఠులవారు ఆనంద హృదయముతో, “మహారాజా! తమ పుత్రులందరును సమస్త విద్యలందును పారంగతులైరి. రాములకు సర్వశాస్త్రములు కూడనూ తెలియును. అతడు సామాన్యుడుకాదు. నేను వేదశాస్త్రములు చెప్పుటకు మొదలుపెట్టగనే, తనకు దీనికి పూర్వమే తెలిసినటుల పన్నములను అందుకొనెడివాడు. వేదపురుషులకే ఇది సాధ్యముకాని సామాన్యులకు చేతకాదు. పోనీ వేదము ఒక గ్రంథమైననూ అయివుండిన ఎప్పుడైననూ విరామ సమయమున చదివెనేమో అని తలంచుటకు వేదము గ్రంథము కాదు. గురు శిష్య పారంపర్యమై ఒకరు చెప్పుచుండ మరొకరు విని అనుసరించవలసినదే కానీ,

చదువునట్టిది కాదు. వినికిడితో నేర్వవలసిన విద్య కనుకనే దీనిని శ్రుతి అని కూడనూ అందురు. అట్టి పవిత్ర పరమాత్మ శ్వాస సమానమైన వేదమును, కొన్ని నెలలలో పూర్తి గావించినవారిని నేను ఇంతవరకూ చూడలేదు. చూచుటేమిటి? ఏ చరిత్రయందును ఇట్టివారుండిరని వినలేదు, చదువలేదు. మీ కొమారుని ఇట్టి అతిమానుష చర్యలనేకము. ఎన్నని నుడువగలను!

“మహారాజా! ఇట్టి పిల్లలు నా శిష్యులగుట నా తపః ఫలమే కాని వేరుకాదు. ఇక వారు నేర్వగలిగిన విద్య లేవియును లేవు. రాజధర్మము ననుసరించి, యిక అస్త్ర, శస్త్రవిద్యలు నేర్వవచ్చునేకాని, నా చెంతవుండి తెలిసికొను విద్యలు పూర్తి అయినవి. ఈనాడు ముహూర్తము కూడను మంచిదిగా ఉన్నది. వచ్చిన తమరు ఒకేపరి పుత్రులను వెంటబెట్టుకొని వెళ్లుట మంచిది” అని వసిష్ఠులవారు సెలవియ్యగనే, తక్షణమే పుత్రవియోగముతో బాధనొందుచున్న దశరథుడు ఆనందమును పట్టలేక నేత్రములనుండి బిందువులు జలజల రాలి ప్రకృతేయున్న సుమంతునితో తెలిపి, రాజ భవనమునకు వెళ్లి రాణులకీ వార్త తెలిపి, గురు దక్షిణగా పిల్లలు గురువునకు చెల్లించవలసిన కానుకలు తీసుకొని రమ్మని పంపెను. సుమంతుడు కూడను ఆనందముతో అతి వేగముగ రాజ భవనమునకు వెళ్లి, విషయమును తెలిపి కానుకలు తీసుకొని అనుకొన్నదానికంటెను శీఘ్రముగా వచ్చెను. అంతలో పిల్లలను పిలిపించి తమతమ సామానులు సిద్ధము

చేసుకొమ్మని గురువు ఆజ్ఞ చేసెను. అన్నియు సిద్ధముగా చేసి రథమునకు పంపిరి. తండ్రి ఆజ్ఞను అనుసరించి రామలక్ష్మణ భరతశత్రుఘ్నులు గురుపూజ చేసి, కానుకలందించి, నమస్కరించి, గృహమునకు వెళ్లుటకు అనుజ్ఞను కోరిరి. మహాబుషి ఆ పిల్లలను తన హస్తములలో చేర్చుకొని శిరస్సులను ముద్దాడి, ఆశీర్వాదించి వారలను వీడలేక కన్నుల నీరు తిరుగ ఎటులనో పొంగివచ్చు దుఃఖము నరికట్టుకొని సెల విచ్చెను. అంత, పిల్లలు గురువుగారితో రథము వరకూ వచ్చిరి. అందరూ రథములో ఆసీనులయిరి. రథము కదలేను. పిల్లలు హస్తములు జోడించి గురువునకు నమస్కరించుచూ వారుకూడనూ కంటిధారలు కార్చిరి. అదిచూచి దశరథుడు గురు శిష్యుల సంబంధమును అర్థము చేసుకొని తనలో తాను ఆనందించుచు భవనము చేరిరి. గురువు భారమైన హృదయముతో గృహమున ప్రవేశించెను. ఎటు చూచిననూ అతనికి దీపములేని ఇల్లువలె అంధకారము కనిపించెను. దీనిని ఈరీతిగా చూచుచూ విచారించిన ఇదొక మోహముగా మారగలదని గ్రహించి, ఆ అనుభూతులను మరచుటకై ధ్యాననిష్ఠుడాయెను. అంతలో బాహ్యభ్రాంతి వీడి అంతరానందమున మునిగి ఆ బాలురు నలుగురు ధర్మ, అర్థ, కామ, మోక్ష స్వరూపులనియు, లోకమున ఈ నాలుగింటినీ బోధించి నిలబెట్టుటకై అవతరించిన దైవమూర్తులనియు గ్రహించి ఆనందించెను.

(సశేషం)

వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం 2014

“సమస్త లోకాః సుఖినో భవంతు” అన్న మహత్తరమైన ఆశయంతో ప్రతి యేటా ప్రశాంతి నిలయంలో దసరా ఉత్సవాలలో భాగంగా నిర్వహింపబడే వేద పురుష సప్తాహ జ్ఞాన యజ్ఞం ఈ సంవత్సరం సెప్టెంబరు 27వ తేదీన మొదలై అక్టోబరు 3వ తేదీ విజయదశమినాడు పూర్ణాహుతితో పరిసమాప్తమవుతుంది. అందరూ ఆహ్వానితులే!

- స॥

అవతారవాణి:

గోపికల భక్తి

(శ్రీకృష్ణ జన్మాష్టమి సందర్భంగా...)

కృష్ణావతార విషయము అగమ్యమయినది; మీకు గోచరము కానిది. కృష్ణావతారమేమిటి! అన్ని అవతారముల విషయము కూడ అదే! అవతార తత్వాన్ని మానవులకు భాషారూపమున అందించటం సముద్రాన్ని సైదు కాలువలో ఇమిడ్చే ప్రయత్నమువలె అసాధ్యమైనది. మీమీ హృదయాల్ని వికసింపజేసి, భావశుద్ధితో ప్రేమోన్మత్తులుగా మారినప్పుడే మీకు అర్థమవుతుంది.

ఏకమైన పరమాత్మ ఆనాడు గోపికలకు సర్వజీవులలో సర్వభూతాంతరాత్మగా కనిపించినాడు. స్థిర చిత్తమును సంపాదించి వారు తమ హృదయ పీఠములలో కృష్ణుణ్ణి ప్రతిష్ఠించినారు. గోపికలు ఎప్పుడూ స్థిరచిత్తులుగానే ఉండిరి. చిత్తాన్ని చంచలము చేస్తే భగవంతుడు అక్కడ ఉండడు, అన్నారు పండితులు. పరమాత్ముడు పసిబిడ్డతో సమానమే! ఆయన గుణాతీతుడు. ఆయనలో ఏ కోరికలూ ఉండవు. రాగద్వేషాలు లేవు. ఏ నిందకానీ, నిష్కారముకానీ పరమాత్ముని అంటవు. మొట్టమొదట నీ చిత్తమును శుభ్రపరచి, కదలక మెదలక నిర్మలముగా నిశ్చలముగా ఏకాగ్రముగా భగవత్ చింతనతో స్థిరము చేయ్. ఊగుతూ ఉండే తొట్టిలో పసిబిడ్డను ఎట్లు పరుండబెట్టగలవు! పరమాత్ముని పరుండబెట్టిన తరువాత ఆడుతూ పాడుతూ అటూ ఇటూ ఇష్టమొచ్చినట్లు ఊపు. అప్పుడు నీకూ హాయి, నాకూ హాయి. ఇద్దరికీ హాయి! పరమాత్ముడు లేనటువంటి హృదయాన్ని, ఆ వట్టి తొట్టిని విషయవాసనలతో నిండిన పాటలతో ఎంతసేపు ఊపినా ఏమి ప్రయోజనం! హృదయమున పరమాత్ముని ప్రతిష్ఠించిన తరువాత చంచలము వచ్చిననూ తప్పు త్రోవకు పోదు, మంచి ఫలమునే ఇస్తుంది.

ఉద్ధవుడు గోకులము వచ్చినప్పుడు అక్కడ పశువులు చాలా పుష్టిగా ఉండినవి; గోపికలుకూడా సర్వాలంకారములు చేసికొని ఆడుతూ

పాడుతూ ఉండిరి. ఎక్కడ చూచినా కుసుమాలు, పరిమళ ద్రవ్యములు, వీణా వేణుగానములు, అని కవులు వర్ణిస్తారు. కానీ, జరిగినది అట్ల కాదు. అక్కడ గోప గోపికలు, పశువులు, తరులతాదులుకూడా విరహ దుఃఖముతో చాలా క్రుంగియుండిరి. దానికే కృష్ణుడు ఉద్ధవుణ్ని సందేశ సహితముగా అక్కడికి పంపినాడు. “వారి హృదయము నా హృదయముతో చేరిపోయినది. వారి మనస్సు ఆత్మా అంతా నేనే అయిపోయినాను. నా ఆగమనమునే ఆశించి దానికొరకే జీవిస్తున్నారు” అని కృష్ణుడు వారి స్థితిని వివరించాడు కదా! వారందరికీ ఇహలోక చింతనే లేదు. ఉద్ధవుని చూచిన తక్షణమే ఎండిపోయిన వృక్షానికి వర్షము కురిసినట్లుగా వారికి ఆనందము పెరిగినది. వారి అకళంక భక్తిని, సంపూర్ణ శరణాగతిని, పరమప్రేమని, దివ్యానుభూతిని చూచి ఉద్ధవుని అహంకారము తగ్గినది. కృష్ణుడు ఉద్ధవుని పంపినది కూడ అందుకే! అర్థము లేని మాట, సారం లేని ఆట, ఆనందము లేని పాట కృష్ణుడికి ఎప్పుడూ లేదు. కృష్ణుడు జరిపిన చిన్నచిన్న విషయాలకు కూడా అనేకములైన అర్థములుంటాయి.

గోపికలు కృష్ణుడు సాక్షాత్ పరమాత్ముడనే విశ్వాసాన్ని చిత్తములో స్థిరము చేసియుండిరి. ఎందరో యోగులు, విరాగులు, రాజాధిరాజులు ఆ నిజాన్ని తెలుసుకోలేకపోయినా అమాయకులైన గోపికలు మాత్రము దానిని అర్థం చేసికొన్నారు. అదే తెలివి మీకూ వస్తే ఆ విరహము అర్థమవుతుంది. ఆ విరహానికి ఔషధమే కృష్ణుడు పంపిన సందేశము. ఆ విరహానికి కల్పిత బుద్ధియే కారణం. ఉపాధి దృష్టితో చూసినప్పుడు - కృష్ణుడు ఎక్కడో ఉన్నాడు, దగ్గర లేడు, వేరుగా ఉన్నాడు, మధురాపురికి వెళ్ళాడు. కానీ యథార్థం వేరు. బ్రహ్మమును వదలి భ్రమలో పడటం మెందుకు? దానినే కృష్ణుడు వాళ్ళకు ఉపదేశించాడు.

పరమాత్ముడు తన స్వసంకల్పముతో, “నాకు అనేకత్వము కావాలి” అని ఆశపడడు. దానికి అవసరం లేదు. పరమాత్మునికి కోరికలే లేవు. తాను సర్వవ్యాపి. సర్వమూ తానే. భక్తునియొక్క కోరికలే పరమాత్మునికి అనేక రూపాలిచ్చేది. “స్వామి నాకు ఇట్లు కనబడ్డాడు, అట్లు కనబడ్డాడు” అంటే అది వారివారి భావమే తప్ప స్వామి ఇచ్చు కాదు. స్వామి, చక్కెర! దానిని పాలలో కలపవచ్చు, నీళ్ళలో కలపవచ్చు, కాఫీలో కలపవచ్చు. అన్నిటిలోనూ కరుగుతాడు స్వామి. అన్నిటికీ మాధుర్యమిచ్చేదే స్వామి. అదే స్వామి స్వభావము, స్వామియొక్క గుర్తు. కరిగిన తరువాత అది నీళ్ళలా కాదు, చక్కెరలా కాదు. రెండూ చేరి మూడవ పదార్థము - పానకముగా మారిపోతుంది. అయితే, ఈర్ష్య అసూయ అహంకారములనే చేదును పెంచుకుంటే, ఆ చక్కెర మాధుర్యమెట్లు తెలుస్తుంది మీకు?

పరమాత్మునికి భావమే ముఖ్యం. అణుమాత్ర పదార్థములో బ్రహ్మాండమంత భావాన్ని భక్తులు నింపగలరు. ద్రౌపది ఇచ్చిన ఆ చిన్ని బలుసాకులో అంత భావము ఉండటంవలననే సృష్టి అంతా తృప్తి పడినది. క్షుద్బాధ ఒకే క్షణములో తీరిపోయినది. రుక్మిణి త్రాసులో వేసిన ఒకే ఒక తులసీ దళములో ఆ భావము ఇమిడి ఉండటంవల్ల పద్మాలుగు లోకములను తన బొజ్జలో ధరించిన భగవంతునికి సమముగా అది తూకమైనది. ఎటువంటిదానికి తాను తూగగలడు, అని చూపించటానికే కృష్ణుడు ఆ ప్రకరణాన్ని జరిపించాడు. ఇంక, కుచేలుడు తెచ్చిన పిడికెడు అటుకులకు ఆనాడు ఒక నయాపైన కూడా విలువ ఉండదు. అయినా వాని భార్య శ్రద్ధా భక్తితో వినయ విశ్వాసములతో ఇచ్చినది కాబట్టి అది అంత ఫలితమిచ్చినది. కొండంత పరమాత్మునికి కొండంత పూలు అక్కరలేదు, అణువంత పదార్థములోనే బ్రహ్మాండమంత భావాన్ని ఇముడ్చు. అది భక్తికి గుర్తు.

కారణ రహితుడైన పరమాత్ముని విషయములో అన్నింటికీ కారణం వెతుకకూడదు. నీవు పుట్టినదే పరమాత్ముని చేరిపోవటంకోసం. పరమాత్ముని పొందటానికే మానవులుగా రావటం. అదే మీ కర్తవ్యం. అదే ధర్మము, అదే మర్మముకూడా. భగవత్ సంబంధమైన విషయాలలో కారణము కోరే ప్రపంచము అజ్ఞానములో పడిన ప్రపంచమే. తిరుపతికి, మధురాభృందావనానికి, పుట్టపర్తికి ఎందుకు పోతున్నారని కారణం అడుగుతారు. అయితే, ఎందుకు ఆహారం తింటున్నావు అని ఎవరూ అడగరు. పుణ్యక్షేత్రములో దొరికేది శాంతి, సంతోషము. భగవత్ చింతన, సత్సంగము - ఇవికూడా మంచి ఆహారమే, మనిషికి కావలసిన ఆహారమే. సుఖశాంతులకోసం పుట్టపర్తి వస్తారు. మీరందరూ కోరేది సుఖాన్ని, సత్్యాన్ని, సంతోషాన్ని, శాంతిని; దానిలో తప్పులేదు. అది సహజమే. ఎందుకంటే మీరు సుఖస్వరూపులు, శాంతిస్వరూపులు, అమృతస్వరూపులు.

భగవద్భావముతో ఆధ్యాత్మిక సాధనలో ఫలితము రాదే అని భగవంతునిపై తప్పు వేయకూడదు. అలారం గడియారము ఆరు గంటలకు సరిగా కొట్టాలని తిప్పివేసి పడుకొంటే, అది అప్పుడు కొట్టక పది గంటలకు కొట్టితే, దానికేదో జబ్బు లోపలుండినట్లు, బోల్టు స్ప్రింగు చక్రాలు అన్నిటిలో ఏదో తప్పు ఉన్నది అనేది తేలిపోతుంది. అట్లనే సరిగ్గా ఫలమిచ్చే సాధనకు ఫలం రాలేదంటే, మీ ఆహారంలోనో, నిద్రలోనో, ఆచరణలోనో, నడవడిలోనో క్రమం తప్పినది అనేది నిశ్చయము. బ్రాహ్మణులుకాని, పండితులుకాని, విద్యార్థులుకాని, గాయకులుకాని అందరికీ క్రమశిక్షణ అత్యవసరము. అది లేకపోతే జయము లభించదు. ఇంద్రియాలను వశపరచుకొని ఈ మాయాశక్తినుంచి మహాశక్తిని సంపాదించాలి. మీరుకూడ నూతన గోప గోపికలుగా మారిపోవాలి.

భవసాగరమును దాటేకొరకు, జీవిత ప్రవాహాన్ని దాటి అవతల ఒడ్డుకు చేరేకొరకు వచ్చిందే ఈ దేహమనే పడవ. ఊరికే తీరముపైన ఇసుకలో పడవేసి ఎందుకు వ్యర్థము చేస్తావు? ఆ పడవను సరియైన రీతిలో ఉపయోగించక, దానిలో విషయ పదార్థాలన్నీ నింపితే అది అన్నిటికీ అడ్డమే అవుతుంది. తరించుటకు ధర్మమొక్కటే ఉపాయము. ఎంత కష్టము వచ్చినా ధర్మరాజు ధర్మాన్ని వదలలేదు. 14 ఏళ్ళు అరణ్య వాసము, ఒక సంవత్సరము అజ్ఞాతవాసము అనుభవించిన తరువాత, దుర్యోధనుడు మరోసారి ద్యూతానికి రమ్మని పిలిస్తే మళ్ళీ పోతాడో యేమోనని భీముడు అన్నని అడుగగా ధర్మజుడు, “నేను ధర్మమునకు విరుద్ధముగా ఎప్పుడూ నడువలేను” అని చెప్పాడు. అయితే, ఆ ధర్మమే పాండవులను కాపాడినది. మార్కండేయ మహర్షి వచ్చి దుర్యోధనుడు మళ్ళీ ద్యూతానికి పిలువడని వరమిచ్చాడు. వ్యాసుడు కూడా అదేరీతి అనుగ్రహించాడు. కృష్ణుడు ఎప్పుడూ తోడునీడగా ఉండి కాపాడినాడు. కౌరవులకు మాత్రం శాపాలపైన శాపాలు, అపశకునాలపైన అపశకునాలు ఎదురై, వారి అధర్మమే వారికి వినాశాన్ని తెచ్చింది.

మీమీ సాధనలవల్ల మీ హృదయ పరివర్తనం కావాలి. ఉపాధివల్ల కలిగే సందేహాలు, చింతలు అన్నీ నిరోధమైపోవాలి. మీవల్లనే మీ హృదయం మారాలి. ఇది చదువులోపల రాదు, వ్రాతలోపల లేదు. అనుభవములో మాత్రమే దొరికేది. రావణుడు నాల్గు వేదాలూ, ఆరు శాస్త్రాలూ చదివి పది తలలలోపలనూ నింపుకున్నాడు. అయితే, ప్రయోజనమేమి? అధర్మము వల్ల వానికి శాంతి లేదు, ఇతరులకు సుఖము లేదు. పంచభక్త్య పరమాన్నము అని వేయి తూర్లు చెప్పినా ఆకలి తీరుతుందా? తిని జీర్ణము చేసుకోవాలి. ఊరికే శాస్త్రాలన్నిటినీ కంఠస్థము చేస్తే కడుపు నిండదు. కాలము మాత్రం వ్యర్థం.

అనుగ్రహము అనే బ్యాంకులో మీ పేరుతో డబ్బు డిపాజిట్ లేదు. ఊరికే కష్టము వచ్చినప్పుడంతా చెక్కు వ్రాసి పంపిస్తే ఎక్కడి నుంచి ఇస్తాను? సత్చింతన, సత్సంగము, సర్వేశ్వరుని నామస్మరణ అనే సాధనలలో మీ శక్తి సామర్థ్యాలను వినియోగించి ధర్మ కర్మలను డిపాజిట్ చేయండి. ఒకవేళ బ్యాంకులో మీ డబ్బు లేకపోయినా మీదగ్గర పరోపకారము, మానవసేవ, అహింస సత్యములనే ఆస్తి అయినా ఉంటే చాలు, దానిని తాకట్టుచేసి మీకు కష్టము వచ్చినప్పుడు అనుగ్రహాన్ని ఇస్తాడు భగవంతుడు. అదీ లేదు, ఇదీ లేదంటే ఎవరు ఏమి ఇస్తారు?! భగవంతుని సేవయే వద్దు, కన్న తల్లి తండ్రీ తోడబుట్టినవారికి సుఖమీయని, ఆనందమివ్వని మనిషిపై భగవంతుడు ఎట్లు కనికరిస్తాడు!

మీ కర్మ ధర్మములోనే పరమాత్ముడు ప్రత్యక్షమవుతాడు. క్రమశిక్షణ ప్రకారం మీ నిత్యకర్మలను నిర్వహిస్తూ ఆవేదనతో నామస్మరణ చేస్తూ ఉండండి. జయదేవుడు, గౌరాంగుడు, మీరా తదితరులు ప్రేమోన్మత్తులై భగవంతుని లీలా మహిమలు పాడారు. ఇప్పుడు మీరూ ఆ పాటలను నేర్చుకొని పాడినంత మాత్రాన కృష్ణుడు ప్రత్యక్షమవుతాడా? పరమాత్ముడు ఆ పాటలను ఏ భావముతో విన్నాడో ఆ భావాన్ని మీరు వాటిలో ఇమడ్చాలి. గోపికలు అట్లు పాడారు. గుణాతీతులైపోయినారు. నామముతో తమోగుణాన్ని చల్లార్చుకున్నారు. నామకుసుమముతో భగవంతుని ఆరాధించారు. నామమునే పూసలుగా త్రిప్పినారు. నాలుకపైన నామము, హృదయములో రూపము - అట్లు ఏకీభవించినది వారి స్మరణ. P

SRI SATHYA SAI GENERAL HOSPITAL

Prasanthi Nilayam – 515134, Puttaparthi, Anantapur Dist, A.P

email: hrmgh@sssihms.org.in , Phone 08555-287256,

Fax 08555-289409

Applications are invited for the following posts:

Senior Resident in the Department of OBGY:

Qualification : M.B.B.S + MD/ D.G.O

Experience: preferably with minimum one / two years of experience in the Department of OBGY.

Scale of Pay :

Senior Resident(with PG Degree) Gross Pay Rs 46137/-

Senior Resident (with Diploma) Gross pay RS 38220/-

Department of Dietary : Post of Dietary Technician

Qualification: B.Sc (Home Science/Food & Nutrition)

Desirable: Experience in the line/preferably in a large teaching hospital

Apply to the **Medical Superintendent, Sri Sathya Sai General Hospital, Prasanthi Nilayam**, with full Bio-data and a photograph immediately.

Medical Superintendent

కట్వప్లలవణాత్యుష్ట
తీక్ష్ణ రూక్ష విదాహినః
అహారా రాజస స్వేష్టా
దుఃఖ శోకామయ ప్రదాః

“చేదుగానూ, పులుపుగానూ, ఉప్పగానూ, మిక్కిలి వేడిగానూ, కారముగానూ, మిగుల దాహమును కలుగజేయునవి (శరీరమునకు); దుఃఖమును, వ్యాకులమును (మనస్సునకు) కలుగజేయునవియునగు ఆహార పదార్థములు రజోగుణము గలవారికి ఇష్టములై ఉండును.”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 17 శ్లో. 9)

“విషయేన్ద్రియ సంయోగా
ద్యత్తదగ్రేఽమృతోపమమ్,
పరిణామే విషమివ తత్సుఖం
రాజసం స్మృతమ్”

(భగవద్గీత అధ్యాయం 18 శ్లో. 38)

- అంటే - ఈ రాజసాహారము కొంతసేపటికి గొప్ప దుఃఖమును, వ్యాకులత్వమునూ కలుగజేయును. రజోగుణాత్మకమైన ఇటువంటి ఆహారమును భుజించేవారు ధ్యానమును సరిగ్గా జరపలేరు. మనసు వికారమై చంచలమై యుండును. అటువంటి సమయమున మనస్సు కొద్దిసేపైనా నిశ్చలంగా ఉండదు. జంతువులలోకూడా, రజోగుణాహారమైన మాంసాదులను భుజించే సింహమూ, పులి, ఎలుగుగొడ్డు, చంచలమైన మనస్సుతో, క్రూరముగా సంచరించు నైజమును కలిగి ఉంటాయి. తృణాదులను భుజించే గోవు, మేక మొదలైనవి సాత్విక చిత్త ప్రవృత్తిని కలిగియుంటాయి.

అలానాటి గీతాచార్యుని ఉవాచ ఇది.

‘ఆమయ ప్రదాః’ - అని చెప్పటంలోని అంతరార్థము రాజసాహారము ఆరోగ్యమును కూడా చెడగొట్టి వ్యాధులను కలుగజేస్తుందని. కాబట్టి, ఆరోగ్యమునకు భంగము కలిగించునటువంటి దుఃఖశోకప్రదములును, ధ్యాన ప్రతిబంధకములును అయిన రాజసాహార పదార్థములను

ఆరోగ్యప్రదాయి శ్రీ సత్యసాయి

(పదవ భాగం)

డా॥ కె.వి. కృష్ణకుమారి

ముముక్షులు ఎన్నటికినీ గ్రహించరాదు. అటువంటి ఆహారముపైన మనసు కలిగిన, మనయందు రజోగుణము ఏదో కోశమున ఉందని గ్రహించి, తక్షణము దానిని త్యజించి; శారీరక, మానసిక ఆరోగ్యమును పరిపోషించుకుని ఆధ్యాత్మిక ప్రగతిలో పయనించాలనీ, చిన్మయానందభరితులై యుండాలనీ, ఈనాటి గీతాచార్యులు అనుక్షణం మనకు ఉద్బోధిస్తూనే ఉన్నారు.

“ప్రపంచములో జీవితమును ఆనందదాయకము గావించేది ఒక్కటి మాత్రమే. అదే ఆరోగ్యము. ఆరోగ్యమే మహాభాగ్యము. ఇట్టి మహాభాగ్యమే మానవుని పరమ గమ్యము. ఆనందమైన ఆత్మసందర్శన నిమిత్తమై ఆరోగ్యమయమైన దేహము అత్యవసరమును సత్యమును మనము గుర్తించవలెను. దేహము ఆరోగ్యమయమై హృదయమూ ఆరోగ్యమయమైనప్పుడు, ఈ ఆనంద - ఆరోగ్యమయ సమ్మిళితమైన స్వరూపమే దివ్యానందము యొక్క తత్త్వము కాగలదు. ఇది మృగ్యమవటమువలననే

ఈనాడు మానవుడు మానసిక, శారీరక ఆరోగ్యమునకు దూరమైపోతున్నాడు. అందుకే ఆనందమునకు అతి దూరముగా జీవిస్తున్నాడు. “ధర్మార్థ కామ మోక్షాణాం ఆరోగ్యమ్ మూలముత్తమమ్” అనగా చతుర్విధములైన పురుషార్థములకును ఆరోగ్యమే ఒక పునాదివంటిది. ఆరోగ్యము లేనప్పుడు మానవుడు స్వల్పకార్యముకోసము కూడను తన శక్తి సామర్థ్యములను వినియోగించుకోలేడు. ఆరోగ్య పరిరక్షణలో పరిశుద్ధమూ, సాత్వికమూ అయినటువంటి మితాహారముయొక్క పాత్రకూడా ప్రాముఖ్యత వహిస్తుంది” అంటారు స్వామి.

“మితిమీరిన ఆశలుకూడా ఆరోగ్యాన్ని క్షీణింపజేస్తాయి. ఆశలు తీరక మానసిక వేదన అధికమై జీవితమును అంతం చేసుకోవాలనుకునేవారూ, అంతం చేసుకుంటున్న వారుకూడా అధికమైపోతున్నారు” అంటూ ఆశలకు పగ్గాలు వేసుకొమ్మంటున్నారు స్వామి.

సాక్షాత్తు విరాట్ స్వరూపులే అయినా - సాక్షిభూతులే అయినా - తనలోని పరమాణువులమైన మనకోసం, ఆత్మస్వరూపులమైన మనకోసం, మన ఆరోగ్యంకోసం తరచుగా అసహనాన్ని ప్రదర్శిస్తూనే ఉంటారు స్వామి. ప్రేమావతారులు కనుక ప్రేమాన్వితమూర్తులు కనుక - ఆధ్యాత్మిక బాటలో పయనిస్తున్నామంటూ ఆరోగ్యాన్ని అలక్ష్యం చేసేవారినీ, స్వయంకృతాపరాధులనూ సున్నితంగా మందలిస్తూనే ఉంటారు - ఇలా -

“అనేకమంది ఆధ్యాత్మిక మార్గములో ప్రవేశించి, ఆరోగ్యమును లెక్కచెయ్యటంలేదు. ఉపవాసములని, ఇంకా అనేకరకములైన దీక్షలు బూని తమ ఆరోగ్యమును క్షీణింపజేసుకుంటున్నారు. మితాహారము మంచిదేగాని, అమితమైన మితాహారముకూడను ఆరోగ్య క్షీణతను కలిగిస్తుంది. ఆధ్యాత్మిక మార్గమునకు ఆరోగ్యము అత్యవసరమనే సత్యమును భక్తులు గుర్తించాలి. ఉపవాసములనీ, వ్రతములనీ, పూజలనీ నిష్ఠలనీ, నియమములనీ ఆహారమునకు నియంత్రణను విధించుకుంటూ, ఆరోగ్యమును పాడుజేసుకుంటున్నారు. ఉపవాసమంటే ఏమిటో, దాని అంతరార్థమేమిటో వారు గుర్తించుకొనలేకపోతున్నారు. ఉప - అనగా సమీపము,

వాస - అనగా నివాసము. భగవంతునికి సమీపములో నివాసము చేసుకునేటటువంటి భావములను మనము అభివృద్ధి గావించుకోవటమే ఉపవాసముయొక్క అంతరార్థము.

ఇక్కడ ఆహారము అనగా కేవలం మనం భుజించే ఆహారం మాత్రమే కాదు. మన దృష్టికూడను ఆహారమే. మన శ్రవణముకూడను ఆహారమే. మన స్పర్శకూడను ఆహారమే. ఈవిధములైన పంచభూతములయందు, పంచేంద్రియములతో మనము అనుభవించేటటువంటి పంచతత్త్వములుకూడను పవిత్రమైనవిగా ఉండినప్పుడే అది సాత్వికాహారమని చెప్పబడుతుంది. ఈ పంచేంద్రియములద్వారా పవిత్రమైన సాత్వికాహారమును మనము అందుకోలేకపోతున్నప్పుడు, కామ క్రోధ లోభ మోహ మద మాత్సర్యములను అరిష్టద్వర్గములనే అనారోగ్య దూతలు మనలో ప్రవేశిస్తారు. క్రోధముకూడను అనారోగ్యమునకు మూలకారణము. అహంకారము అన్నింటినీ మించిన అనారోగ్య హేతువు. ఈ దుర్గుణములే పవిత్రమైన ఆత్మసందర్శనమునకు అవకాశము నందించే దేహ తత్త్వమును క్షీణింపజేస్తాయి.”

స్వామి ఎన్నోసార్లు మనకు చెప్తూనే ఉన్నారు - ఈ కలియుగమునందు ప్రతి మానవుణ్ణీ భూత ప్రేత పిశాచములు ఆవరించి ఉన్నాయని, అవి వేరే ఏవీ కావనీ, మనలో ఉన్న కామమే పెద్ద భూతమనీ, అహంకార అసూయలే ప్రేత పిశాచములనీ. ఈ మూడూ లేని మానవుడు కనిపించటమే అరుదు. ఇవి ఆవరించి ఉన్న మానవునికి ఆనందప్రాప్తి ఏవిధంగా చిక్కుతుంది! అంతేకాకుండా, ప్రతి మనిషినీ ప్రాకృత సంబంధమైన చింతలు ఆవరించి అనేక విధములుగా పీడిస్తూ ఉంటే, మానసిక శారీరక అనారోగ్యములు తప్ప మనిషికి మిగుల్చుకునేదంటూ ఏముంటుందని ప్రశ్నిస్తారు స్వామి.

“ప్రప్రథమములో మానసిక శాంతిని సంపాదించుకొనే టందుకు ప్రతి మానవుడూ తీవ్రంగా, దీక్షగా ప్రయత్నించాలి. దేహ విశ్రాంతి మందిరాలను అభివృద్ధి పరచుకొంటున్నారేకాని, మానసిక విశ్రాంతి మందిరాలకు ఏమాత్రము పూనుకోవటం లేదు. మానసిక శాంతి లేని

మానవునకు దేహ సంబంధములైన సదుపాయములు ఎన్ని ఉన్ననూ ప్రయోజనము లేదు. సర్వ రోగములకూ మానసిక అశాంతియే మూలకారణము. పైగా మానవుడు అశ్రద్ధచేతా, అలక్ష్యముచేతా, సోమరితనముచేతా, మరింత అనారోగ్యమును అభివృద్ధి చేసుకుంటున్నాడు. మనకు లభించినది అంబలి గంజి అయిననూ ఫరవాలేదు, వాటిని పరిశుద్ధమైన పాత్రలో ఉంచుకొని సకాలములో భుజించినప్పుడు అనారోగ్యమునకు అవకాశముండదు. ఈనాడు మితాహారమునకు స్వస్తి చెప్పి ఒక హద్దు లేకుండా భుజిస్తున్నాడు. తెల్లవారినది మొదలు రాత్రి పరుండువరకు కడుపుకు ఏమాత్రం విశ్రాంతి అందించటం లేదు. అందువలన అనారోగ్యముతోపాటు ఆహారపు కొరతకూడా ఏర్పడుతున్నది.

నిద్దురనుండి లేచి మరి నిద్దురపోయేదుదాక పొట్టకై హద్దునుపద్దు లేక వ్యయమందగజేయుచు జీవితంబు నీ విద్వేల ధారవోసి అరవిందదళాక్షుని విస్మరించి ఏ పెద్ద సుఖంబు నొందితివా ప్రీతిగ యోచన చేయి మానవా!

అతిగా ఆహారమును తీసుకోవటంతోపాటు పారిశుద్ధ్యాన్ని ఏవిధముగానూ పాటించటం లేదు. పరిశుభ్రముగా లేని చోటునుంచి కొన్ని కోట్ల సూక్ష్మజీవులు మన శరీరంలోనికి

ప్రవేశిస్తున్నాయి. మన శరీర స్థితినిబట్టి, అనారోగ్య పరిస్థితినిబట్టి ఈ సూక్ష్మజీవుల చేరిక మరింత అధికమవుతోంది. శరీరంలోపల పరిశుభ్రతను పెంపుజేసుకోవటం ఎంత ముఖ్యమో శరీరం బయటా శుభ్రతను పాటించటం అంతే ముఖ్యం. అందుకే రోజులో రెండు మూడు సార్లయినా స్నానం చేసి శరీరాన్ని శుభ్రపరచుకోవటం ఎంతైనా అవసరం. సర్వ విధములైన సుఖములను పొందటానికి ఎన్నో సాధనాలను కనిపెట్టానని మానవుడు విజ్ఞప్తపర్చుకున్నాడేకానీ, నిజానికి సుఖాన్ని పెంపొందింపజేసే ఆరోగ్య సూత్రాలను తాను ఏమాత్రము పాటించటం లేదు. ఫలితంగా అనేక జబ్బుల బారినపడుతున్నాడు. దుర్గుణములచేత ఏర్పడిన రోగములతోపాటు అశుభ్రతచేత ఏర్పడే రోగములను ఆనందంగా ఆహ్వానించుకుంటున్నాడు.”

విశ్వవిరాట్ స్వరూపులు, వేద జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించిన జ్ఞానస్వరూపులు ప్రేమస్వరూపునిగా అవతరించి మనకోసం, మన ఆరోగ్య పరిరక్షణకోసం మన స్థాయికి దిగి వచ్చి మనకిలా ఆరోగ్య సూత్రాలను బోధిస్తున్నారంటే, ఆ దివ్యబోధనలను ఆలకించి ఆచరిస్తే మనల్ని మించిన ధన్యులు ఉంటారా?!!

మనస్సును గుర్తించినవాడే జ్ఞాని

ఈనాడు ఎంతటి గొప్ప విద్యావంతుడైనా మనస్సునకు, పదార్థమునకు ఉన్న సంబంధమును తెలుసుకోవటానికి ప్రయత్నించటం లేదు. What is the mind? అని అడిగితే, It does not matter అంటాడు. దానినిగురించి తెలుసుకోవలసిన అవసరం లేనట్టు. పోనీ, What is the matter? అని అడిగితే Never mind అంటాడు, అతి తెలివిగా, తన అజ్ఞానాన్ని ప్రదర్శిస్తూ. మనస్సును గుర్తించలేనివాడు మూర్ఖుడు. మనస్సును గుర్తించినవాడే మహాజ్ఞాని. మనస్సు లేకుండా పదార్థము లేదు. ఇది గులాబీ పువ్వు. అయితే, మనస్సే లేకపోతే ఈ గులాబీ పువ్వు కనబడదు. మనస్సుయొక్క రిఫ్లెక్షన్, రియాక్షన్, రీసౌండ్లయొక్క ప్రభావమే ఈ గులాబీ పువ్వు స్వరూపం. అయితే, ఆ

సంకల్పములు ఎక్కడినుండి వస్తున్నాయి? ఆత్మనుండే ఆవిర్భవిస్తున్నాయి.

- బాబా

అవతారవాణి:

ఆత్మ తంత్రమే స్వాతంత్ర్యము

“భవ్య భావాలు కలిగిన భారతీయ
దివ్యసంస్కృతి తత్త్వంబు తెలుసుకొనగ
భారతీయులె యత్నింపనేరరైరి
ఇంతకన్నను దౌర్భాగ్యమేమి కలదు!”

భారతీయులు స్వాతంత్ర్యమును సాధించారు కాని, ఐక్యతను సాధించలేకపోయారు. ఐక్యత లేనంతవరకు స్వాతంత్ర్యము వలన ప్రయోజనమేమిటి?

“విశ్వశాంతి చేకూర్చు విధము నేర్చి
సంకుచిత భావముల నెల్ల సమయచేసి
ఐకమత్యము సహజీవనాదికములు
సమత నేర్చుటే కాదె సత్య విద్య”

ఈ సమత్వాన్ని మనమీనాడు పొందలేకపోతున్నాము. అన్నింటియందూ విరోధమే! అసూయనే! ద్వేషమే! ఇంక మనకు స్వాతంత్ర్యం వచ్చి ప్రయోజనమేమి! స్వా-తంత్ర్యము; అనగా, ఆత్మతంత్రమే స్వాతంత్ర్యము. ఈ భౌతికమైనది స్వాతంత్ర్యము కానేరదు. పరుల అధీనంలో లేకుండుటే స్వాతంత్ర్యమనుకొంటున్నారు. దీనిని "Independence" అంటున్నారు. కాని, ఇది "In - dependence" మాత్రమే. అనగా, మనం ప్రతీదానికి లొంగిపోయే ఉంటున్నాము. ప్రతీ దానిపై ఆధారపడి ఉన్నాము. ఇంక ఇది "Independence" (స్వాతంత్ర్యము) ఎట్లా అవుతుంది? కనుక, మనకు "Independence" లేదు. ఇది కేవలం పేరుకు మాత్రమే. ఐతే, నాటికి, నేటికి మధ్య భేదము ఒక్కటి ఉన్నది. ఏమిటది? ఆనాడు తెల్లవారు నల్లవారిని బాధిస్తూవచ్చారని చెబుతున్నారు. ఈనాడు నల్లవారే నల్లవారిని బాధిస్తున్నారు! ఇదేనా మనము తెచ్చుకొన్న

స్వాతంత్ర్యము! మనను మనమే హింసించుకోవడమా మనం తెచ్చుకొన్న స్వాతంత్ర్యము! మన సంస్కృతిని మనమే పాడుచేసుకోవడమా మనం తెచ్చుకొన్న స్వాతంత్ర్యము! మన స్వాతంత్ర్యమును మనం తప్పక రక్షించుకోవాలి. అదే ఆత్మ స్వాతంత్ర్యము. మిగిలిన దానియందు మనకేమాత్రము స్వాతంత్ర్యం లేదు.

నేటి యువకులకు జాతీయతాభావంపైన విశ్వాసం లేకపోతున్నది. ఆనాటి విద్యార్థులంతా స్వాతంత్ర్యానికై ఎన్నో త్యాగాలు చేస్తూ వచ్చారు. కారణమేమి? ఆనాటి లీడర్స్ త్యాగాలు చేస్తూ, ఆ విషయాలనే బోధించేవారు. కాని, ఈనాటి లీడర్స్ చెప్పటం ఒకటి, చేయటం మరొకటి! ఇంక యువకులలో ఏరీతిగా విశ్వాసం అభివృద్ధి కాగలదు! కనుకనే, ఈనాడు విద్యార్థులలో జాతీయతా భావము తప్పక నిల్చి యుండాలి. మీ మాతృదేశాన్ని రక్షించుకోవడానికి, మీ మాతృ సంస్కృతిని నిలబెట్టుకోవడానికి మీరు కంకణము కట్టుకోవాలి. మీ జీవితాన్ని మాతృదేశానికి ధారపోయాలి. ఇదే మనం చేయవలసిన దేశసేవ.... దేశానికై త్యాగం చేయని యువకుడు బ్రతికినా చచ్చినవానితో సమానమే. సేవను మించినది మరొకటి లేదు. తపస్సు, జప ధ్యానములు, తీర్థయాత్రలకంటే విలువైనది సేవ. ఇట్టి సేవను విస్మరించి ఏదో ఉద్యోగం చేస్తున్నానని గర్వపడరాదు. ఏమిటీ ఉద్యోగము?

యోగం లేని ఉద్యోగము నిరుద్యోగమే. తోటి మానవులను కష్టములలో ఆదుకొని వారిని సేవించి, ప్రేమించి విశాలమైన ప్రేమతత్వాన్ని పెంచుకోవడమే భారతీయ సంస్కృతి.

భారతీయులు స్వాతంత్ర్యము తెచ్చుకొన్నారు. ఐతే, సాధించవలసినది అంతర్ముఖమైన స్వాతంత్ర్యము. బయట ఉన్నదంతా లోపల ప్రతిబింబమే. కనుక, మొట్టమొదట హృదయంలో పవిత్రతను నింపుకోవాలి. ట్యాంక్ లో మంచినీరును నింపుకొన్నప్పుడే ట్యాంపులో మంచినీరు వస్తుంది. నీ హృదయమే ట్యాంకు, నీ చర్యలే ట్యాంపు. నీ హృదయంలో ఏమి నింపుకొన్నావో

నీ చర్యలలో కూడా అలాంటివే వస్తున్నాయి. నీవు బెదరిపోతున్నావంటే- అదెవరి తప్పు? నీ తప్పే! అది నీవు నీలో నింపుకొన్న దోషమే! నీవు నీకు కలిగే ప్రతీ ఆలోచనను పరీక్షించాలి. పరిశోధించాలి. ఇది మంచిదా? చెడ్డదా? ఇది తప్పు? ఒప్పు? అని ప్రశ్నించుకోవాలి. అప్పుడే దానికి సరియైన జవాబు వస్తుంది. అదే ఆత్మభావము. అదే స్వాతంత్ర్య తత్త్వము. లోపలనున్నది బయటకు వచ్చినప్పుడు - అదే నిజమైన స్వాతంత్ర్యము. లోపల ఒకటి, బయట మరొకటి పెట్టుకొంటే- అది కపట స్వాతంత్ర్యమే! త్రికరణశుద్ధిగా జీవించడమే నిజమైన స్వాతంత్ర్యము.

2015 డైరీ 'యుగావతార్' మరియు కేలండర్లు

అనంతమైన ఆకాశమును చిన్న అద్దములో చూపించినట్లుగా అఖండమైన, అద్వితీయమైన శ్రీ సత్యసాయి అవతార వైభవమును ప్రతిబింబించే ప్రత్యేక వ్యాసము, 300లకు పైగా సాయి సూక్తులు, ఆర్ట్ పేపరుకు రెండువైపుల ముద్రింపబడిన భగవాన్ బాబావారి 24 మట్టి కలరు ఫోటోలు; తల్లిదండ్రులు, అధ్యాపకులు, విద్యార్థులు, సేవాదళ్ సభ్యులు, డాక్టర్లు, సైంటిస్టులు, బాలవికాస్ గురువులు, నాయకులు, క్రీడాకారులు, సంగీత కళాకారులు మొదలైనవారికి వారివారి బాధ్యతలను గుర్తుచేస్తూ భగవాన్ వివిధ సందర్భాలలో అనుగ్రహించిన దివ్య సందేశాల సంక్షిప్త వివరణలతోకూడి సర్వాంగ సుందరంగా రూపుదిద్దుకున్న **2015 సం॥ డైరీ 'యుగావతార్'** (120 రూ॥లు, పోస్టేజి, ప్యాకింగ్ ఖర్చులు అదనం) మరియు **2015 కేలండర్లు** (వాల్ కేలండరు - 4 షీట్లు, రూ॥ 25; బుక్ బైండ్ కేలండరు - 7 షీట్లు, రూ॥ 60; టేబుల్ టాప్ - 13 షీట్లు, రూ॥ 55) ప్రస్తుతం మావద్ద లభ్యమవుతున్నవి. శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ డివిజన్ పేర చెక్కు / బ్యాంకు డ్రాఫ్టు తీసి మాకు పంపిన యెడల మీకు కావలసిన డైరీలు / కేలండర్లు రిజిస్టర్డ్ పోస్టుద్వారా పంపుతాము. ఒకే అడ్రసుకు 5 డైరీలకంటే తక్కువ ఆర్డరు స్వీకరింపబడదు. పోస్టు ఖర్చుల వివరాలు:

విదేశాలకు (రిజిస్టర్డ్ ఎయిర్ మెయిల్ ద్వారా)						భారత దేశంలో (రిజిస్టర్డ్ బుక్ పోస్టుద్వారా)					
5	6	7	8	9	డైరీల సంఖ్య	5	6	7	8	9	10
2320	2710	3285	3675	4065	వెల రూ॥	680	810	940	1100	1225	1355
ప్రతి అదనపు డైరీకి రూ॥ 575						ప్రతి అదనపు డైరీకి రూ॥ 160					

2015 కేలండర్ల పోస్టు ఖర్చుల వివరాలకు మా కార్యాలయాన్ని సంప్రదించండి. మా చిరునామా:

కన్వీనరు, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా బ్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ డివిజన్, ప్రశాంతి నిలయం - 515134

ఫోన్: 08555-287375 (Extn 125),

ఇమెయిల్: orders@sssbpt.org

జీవితమొక తోలుబొమ్మలాట

(గత సంచిక తరువాయి)

❖ చీమలకొండ జయాశాస్త్రి ❖

భగవాన్ శ్రీ శ్రీ శ్రీ సత్యసాయి ఈ పాటలోని మొదటి భాగములో జీవితమొక గర్భస్థ, బాల్య, యౌవనావస్థల గురించి చెప్పారు. తరువాత ఈ భాగములో పూర్తిగా మాయతో కప్పబడి 'తనువే తను' 'ధనమే ధ్యేయం' అనే భావనతో ప్రవర్తించే జీవుని తీరును, స్వామి చెప్పిన 'తీరు' 'గీత' వంటిది.

ధనము గూర్చునెడ దాచిపెట్టునెడ

దానిబెంచ నది చనినపుడున్

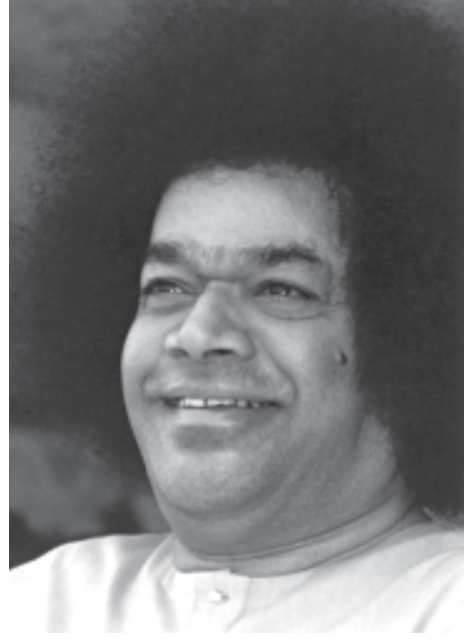
తనువుతోడ నీ మనసుతోడ నీ

తాండవమెన్నగ తరమౌనా

తై తై తై తై తై బొమ్మా!

దీని తమాష చూడర మాయ బొమ్మ!

ఈ లౌకిక ప్రపంచములో పడిన జీవుడు 'జంతూనామ్ నరజన్మ దుర్లభమ్' అనే విషయాన్ని మరచిపోయి 'ధన మూలమిదం జగత్' అనేదే ప్రధానముగా తీసుకుని సతమతమవుతూ ఎలా పతనమవుతున్నదీ యిక్కడ తమ పాటలో విశదముగా వివరిస్తున్నారు. ధనమును కనుగొన్నది మానవుడే! ఆ ధనమే తన మెడకు యమపాశ మయ్యింది! ఇంత ప్రాధాన్యమిచ్చుకుంటున్న ధనమును, రకరకాలుగా కూడబెట్టి, అది చేజారిపోతే యిక ఏముంది?! శరీరము కూలిపోతుంది, మనసు చెదిరి పిచ్చివాడైపోతాడు మానవుడు. అప్పుడు వాని చర్యలు, చేష్టలు చూసి తీరాలని చెబుతున్నారు స్వామి. అందుకనే స్వామి ధనమును చెప్పుతో పోల్చారు. కాలికి చెప్పు సరిసమానముగా ఉంటే నడక ఎంత సౌఖ్యమో, మానవునికి ధనముకూడా సరిపడేటంత ఉండాలని చెబుతున్నారు. 'సరిపడేటంత' అంటే, ఆశను వదులుకుని 'ఎంత ప్రాప్తమో అంత' అనే తృప్తిని పెంచుకుంటే, ఎటువంటి బాధలూ ఉండవని చెబుతున్నారు. నా ధనము,

నావారు అనుకుంటూ ఉండటం హాస్యాస్పదమని స్వామి చెప్పిన చిన్న కథ ఒకటి గుర్తు చేసుకుందాము.

ఒక గ్రామంలో ఒక రైతు ఉండేవాడు. ఆ రైతు బాగా కష్టపడి, బాగా ధనమును కూడబెడుతూ తను, తన పిల్లలనే మమకారముతో ఉండేవాడు. ఒకరోజున ఆ గ్రామమునకు ఒక సాధువు వస్తాడు. ఆ సాధువు ఈ రైతుయొక్క ధనవ్యామోహము, తనవారనే మమకార వికారములను గమనించి, అయ్యో! ఈ జీవికి సత్యము బోధించి, జనన మరణాలనుండి తప్పించి విముక్తి కల్గించాలని, ఆ రైతును సమీపించి, "నీకు మోక్షమార్గము చూపిస్తాను, నాతో రా!" అని పిలుస్తాడు. దానికి ఆ రైతు, "అయ్యో! నా పిల్లలు చాలా చిన్నవాళ్ళు. వాళ్ళు పెద్దవారయ్యాక వస్తాను" అన్నాడు.

ఆ రకముగా సాధువు కలిసిన ప్రతిసారి, ఆ రైతు తన పిల్లల పెళ్ళిళ్ళనీ, మనుమల ఆటలు చూడాలంటూ, ఏదో ఒక సాకు చెబుతూ సాధువుతో ఈసారికాదు, మరోసారి వస్తాను అని చెప్పి పంపించేసేవాడు. తను కూడబెట్టిన ధనమీద, తనవారి మీద యింకా, యింకా వ్యామోహంతో బంధాలలో కూరుకుపోతూ తన ఇంటివారికోసము తాను కూడబెట్టిన ధనము దాచిన స్థలముపై పెరిగిన పుట్టలో పాముగా జన్మనెత్తి కాపలాకాస్తూ కాలం గడుపుతున్నాడు.

ఇది గ్రహించిన సాధువుకి ఆ రైతు మూర్ఖత్వముపై జాలికల్గి, ఏరకముగానైనా ఆ రైతుకి జ్ఞానోదయము కల్గించాలని నిర్ణయించుకుని ఆ సాధువు రైతుయొక్క సంతానమును పిలిచి, “ఇంటిముందున్న పుట్టని తవ్వితే, మీకు కావలసినంత ధనము దొరుకుతుంద”ని చెప్పి వెళ్ళిపోయాడు. వారు పుట్టని తవ్వి, బుసలు కొడుతున్న పెద్ద పాముని చంపి ఆ రైతు కూడబెట్టిన ధనమును తీసుకున్నారు. దానితో ఆ రైతుకి మోహము వీడింది. వీరందరికోసమూ ఈ పాముజన్మనెత్తి కాపలా కాస్తున్నది, అనే వైరాగ్యము కల్గింది.

ధనవ్యామోహంతో, తాపత్రయములతో సతమత మవ్వకుండా సంసారంలో తామరాకుమీద నీటిబొట్టులాగా ఉంటూ తారకవిద్యతో తరించాలని తెలుసుకోవాలని స్వామి ఎంత మంచి బోధ చేశారు!

కామము, క్రోధము గట్టికోలగా

తామసంబు ముకుదాడులుగాగన్

కామినియున్ కనకంబు చేతిలో

గంగిరెద్దులై గంతులు వేసే

॥తై తై॥

గుణములేకుండా, మితిమీరిన ధనము, అధికారము ఉన్నవాని పరిస్థితి ఎలాగుంటుందో స్వామి చక్కగా గంగిరెద్దుతో పోల్చారు. వాడు కామము (చూసిన ప్రతీది తనకే కావాలనే కోరిక), తన మాట ప్రతిచోట చెల్లుబాటు కావాలని, తనను ఎవరు ధిక్కరించినా పట్టరాని కోపంతో ఎంతకైనా తెగించడము అనేవి తనలో చేర్చుకొని చెలకోలగా అందరిమీద పెత్తనము చేస్తుంటాడు. దురలవాట్లకు లోబడిన రాక్షస లక్షణమైన తామసమును

గంగిరెద్దుయొక్క ముక్కుతాడుతో పోల్చారు. ఈ లక్షణానికి మంచి, మర్యాద అనే హద్దులే ఉండవు. గంగిరెద్దులా గంగవెరులెత్తడమే! ఇటువంటివారు నాటి పురాణాల్లోని హిరణ్యకశిప, రావణ, కంసాదులు మొదలు నేటివరకూ ఎందరో ఉన్నారు. అయితే, ప్రతి అధికారీ, ప్రతి ధనవంతుడూ ఈవిధముగా ఉంటారనుకోకూడదు. ప్రజోపయోగ కార్యక్రమములు ఎన్నో చేస్తూ, ధనమును సద్వినియోగపరుస్తున్నవాళ్ళుకూడా ఎంతోమందున్నారు. ఇటువంటివారిగురించి కాదు మన స్వామి చెబుతున్నది. హఠాత్తుగా సంపదలు కల్గినవారి తీరుగురించి యిక్కడ చెప్పుకోవాలి. ‘నడమంత్రపు సిరి, నరంమీది పుండు’ మనిషిని నిలువనీయవు.

సాగుచున్నదని లోగినవారిని

సంకటపెట్టుటే సంతసమా!

ఈగ కాలియంతే వికటించిన

నీ గతి తైతకలే కదా! ॥తై తై॥

ఇటువంటి ధనికుడు తనకు ఎదురులేదని బయటివారిని కష్టపెట్టడమే కాదు, తన యింటిలోనున్నవారిపై కూడా ఏరకముగా అధికారములు చెలాయిస్తాడో స్వామి చెబుతున్నారు. ఇక్కడ లోబడి, లోగిలి అనే పదాలకు బదులు ‘లోగిన’ అని మాండలికముతో చెప్పారు. ప్రేమాభిమానములు కలిగి కుటుంబ యజమాని మేలుకోరే వారే లోగిన ఉంటారు. అదే యజమాని ధన దర్పముతో, ప్రేమలేకుండా తనవారిమీద అధికారము చెలాయిస్తూ, సేవకుల్లా చూస్తుంటే, లోగినవారు (ఇంటివారు) వాని ఆన్తిపాస్తులకోసం వానికి ‘లోగియాడినట్టు’ నటిస్తారాకాని, ఈ లోగిలిలో నుండి ఈ కంటకుడు ఎప్పుడు బయటకు పోతాడా! లేక మనమే బయటకు పోదామా! అని ఆలోచిస్తూంటారు. అటువంటి యజమాని తన అవసాన దశలో మంచాన పడినప్పుడు ‘చేసుకున్నవానికి చేసుకున్నంత’ అని ఇంటివారు దూరముగా పోతారు కాని, ప్రేమతో గ్రుక్కెడు నీళ్ళు పొయ్యరు. వాని అంత్యదశలో కూలికి ఆశపడే కూలివాళ్ళే గతి! ఇదా సంతోషము అని స్వామి ఎంత చక్కగా చెబుతున్నారు!

వాలి, రావణుల చావుకు ఎవరు కారణమనుకుంటే దానికి తమ ఇంటివారైన సుగ్రీవుడు, విభీషణుడే కదా! దీనికి ఎవరి నడవడిక కారణం? పురాణాల్లోనే కాదు, ఈ రోజుల్లోకూడా ఇటువంటి ఇంటికంటకులు చనిపోయి నప్పుడు బయటివారికన్నా ఇంటివారే ఎక్కువ సంతోష పడుతుంటారు. ఇదేమి బ్రతుకు? అని స్వామి అడుగుతున్నారు. 'ఈగ కాలియంతే వికటించిన నీ గతి తైతకలే కదా!' మానవుడు తను చేస్తున్న చెడు ఆలోచనలు, తప్పుడు పనులవలన తాత్కాలికముగా అనుకూల ఫలితము లిస్తున్నన్ని రోజులు ఇక తనకు తిరుగులేదనీ, తన 'స్థితి', పరిస్థితులకి ధోకాలేదని విప్రవీగుతూ చెయ్యకూడనివన్నీ చెప్పంటాడు. కాని, స్వామి చెప్పినట్టుగా మానవుని జీవితం తను చేసే ప్రతి పనీ 'రియాక్షన్', 'రిఫ్లెక్షన్', 'రీసౌండ్' అనే కర్మసిద్ధాంతముతో ముడిపడి ఉన్నదని గ్రహించలేక తాను యిప్పుడు నవ్వుతూ చేస్తున్న ప్రతీ చెడ్డపనియొక్క ఫలితము ముందుముందు ఏడుస్తూ అనుభవించాలనే కనీస జ్ఞానము లేక వ్యవహరిస్తూంటాడు, తగిన సమయము రానే వస్తుంది. అప్పుడు 'ఈగ కాలంత చాలు' కాలము అనుకూలము లేకపోయినా, తన హఠాత్తులు, ఆర్భాటాలు, అశలు కుప్పకూలి ఏ అగాధమునకు పోతాడో తెలియక తైతకలు తప్ప చెయ్యగలిగిందేమీ లేదని భగవాన్ అంటున్నారు. మనము ఇవి గుణపాఠాలుగా నేర్చుకుని మన జీవితములో ప్రతి క్షణము అప్రమత్తతతో ఉండాలని స్వామి ఎంత చక్కగా హెచ్చరిస్తున్నారు!

ఉరిమి చూచుచును కరములూచుచును

ఒడ లెరుగని సివమొందుచును

అరచుచు నెగురుచు నందరు నవ్వగ

ఆగ్రహమను దయ్యము పట్టిన "తై తై"

మానవునికి పైన స్వామి చెప్పినవి దేనివలన కలుగుతాయి? ముఖ్యంగా అహంభావము తారస్థాయిలో ఉన్నవానికి కలుగుతాయి. అంత అహంభావము కలగడానికి కారణం, అర్హతలేనివానికి ఉన్నత పదవి, విలువలులేనివాని దగ్గర విలువకట్టలేని సంపద ఉన్నప్పుడు తాను చెప్పినదే శాస్త్రము, తాను మాట్లాడినదే

వేదమన్నట్టు ఇతరులు ఏమి చెప్పినా వినకపోవడము, తాను ఆదేశించినది, ఎదుటివారు పాటించలేదన్న ఆవేశముతో ఊగిపోవడము ఎంత మూర్ఖత్వము! "అరచుచు నెగురుచు అందరు నవ్వగ ఆగ్రహమను దయ్యము పట్టిన" - మనము చూస్తూనే ఉంటాము, కొంతమందికి ప్రతి చిన్న విషయానికి కోపము వస్తూ ఉంటుంది. వాళ్ళు దానిని ఒక గొప్ప అర్హతగా 'నాకు ముక్కుమీద కోపం, నేను దేనినీ తట్టుకోలేను' అని చెప్పుకుంటూ ఉంటారు. అది ఎంత నీచముగా ఉండే నైజమో స్వామి చెబుతున్నారు. ఎవడైనా ఆవేశంతో ఊగిపోతూ, అందరిమీద ఆగ్రహంతో ఎగురుతుంటే, వీడికి దయ్యంపట్టిందా ఏమి? అని అందరూ నవ్వుకుంటూ, దూరముగా పోయేవారేకాని ఒక్కరుకూడ వానిని లెక్కచెయ్యరని ఎంత బాగా చెప్పారు స్వామి! కోపము కుక్కకు కూడ వస్తుంది. అది కోపముతో అరుస్తూ, మనుష్యులపై ఎగబడుతూంటుంది. అది దాని సహజ లక్షణము. ఆ అవలక్షణమును మనము ఒక 'సర్టిఫికేట్'గా భావించడము ఎంత హాస్యాస్పదం! ఈ సృష్టిలో నవ్వగలిగే ఏకైక జీవి ఒక్క మానవుడే! మరి ఏ జంతువుకూ నవ్వు అనేది లేదు. కానీ మనము దానిని మర్చిపోయి కుక్కలకుండే కోపము, కోతులకుండే చంచలత్వము నేర్చుకోవడము ఎంత సిగ్గుచేటు! ఈ మధ్య కాలములో నగరాల్లో నవ్వడము నేర్చుకోవడానికి డబ్బులు కట్టి 'లాఫర్ క్లబ్'లో చేరుతున్నారు. పైగా దానివలన మనలోనున్న ఒత్తిడి పోతుందట! నవ్వడము వలన ఒత్తిడి పోతుందని ఈ రోజు కనిపెట్టిన క్రొత్త విషయమేమీ కాదు. ఇది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. నవ్వడముకోసము డబ్బులు కట్టి క్లబ్బుల్లో చేరి గుంపులు గుంపులుగా నవ్వుకుంటేకాని ఆరోగ్యము చేకూరదనుకోవడము 'నవ్వొచ్చే' క్రొత్త విషయమే! మనిషికి సహజ లక్షణము నవ్వడము, నవ్వించడము, ఆనందముగా ఉండడము, ఆనందముగా ఉండడము. మనకు సహన లోపమేకాని, అంగట్లో ఆనందము లేదు. కోపముగా ఉంటే, మనము ఎంత అసహ్యముగా ఉంటామో ఆనందదాయి మన సాయి ఎంత చక్కగా వివరించారు!

(సశేషం)

పంచాక్షరీ మంత్రం

చంద్రమౌళి రమాదేవి

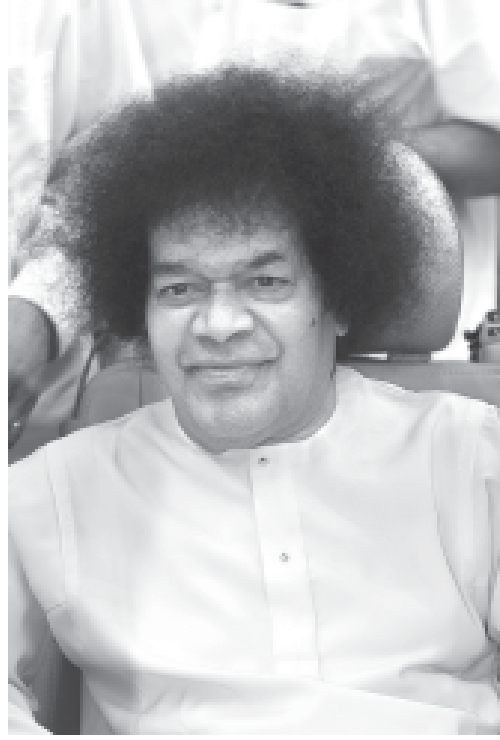
“దేవుడున్నాడు... ఈ అయిదక్షరాల వాక్యాన్ని మీరు ప్రధానంగా తీసికోండి. దినమంతా దీనినే చింతిస్తూ, భావిస్తూ, ఆచరిస్తూ, ఆనందిస్తూ, అందరికీ అందిస్తూ ఉంటే ఇంతకంటే లోక కల్యాణం మరొకటి లేదు.”

- బాబా

వాస్తవానికి ‘దేవుడున్నాడు’ అనే పంచాక్షరీ మంత్రాన్ని స్వామి మనకి అనుగ్రహించారు. మనలో భక్తిని మొలకెత్తించే అద్భుత మంత్రమిది, విశ్వాసాన్ని దృఢపరిచే రామబాణంలా తిరుగులేని మంత్రమిది. దీనిని చింతిస్తూ, భావిస్తూ, ఆచరిస్తూ, ఆనందిస్తూ, అందరికీ అందించటమెలాగో కొంచెం తెలుసుకునే ప్రయత్నం చేద్దాం.

దేవుడు ఉంటే ఎందుకు కనబడడు అనేవారికి, దేవుణ్ణి చూడాలంటే మన దృష్టి ఎలా ఉండాలి అనే ప్రశ్నించేవారికి స్వామివారు ఇచ్చిన అందమైన సమాధానం -

“దైవస్వరూపాన్ని చూడటానికి జ్ఞాననేత్రం అవసరం. ప్రాపంచిక వస్తువులు చూడటంలో కళ్ళు పెద్దవి చేసి చూస్తాము. అవసరమైతే కళ్ళతోడు కూడా వాడతాము. కానీ, ఆలయానికి వెళ్ళి దైవదర్శనం చేసుకొన్నప్పుడు కళ్ళు మూసుకొని నమస్కరిస్తాము. దీని అర్థం ఏమిటి? భగవంతుని రూపం చూడటంలో ఈ బాహ్య చక్షువులు నిరుపయోగము. జ్ఞాన నేత్రంతోనే చూడాలి.”

ఇలా జ్ఞాన నేత్రం తెరుచుకున్నాక ‘దేవుడున్నాడు’ని దినమంతా చింతిస్తూ, భావిస్తూ ఉండాలి. ముందుగా దేవుడంటే, ‘మనం అడిగింది కాదనకుండా ఇచ్చేవాడు మాత్రమే’ అనే రూపకల్పన తొలగించి, మన లాభ నష్టాల బేరాలను పక్కనపెట్టి, దేవుడనేవాడు ‘ఉన్నాడు’ అంటే ‘ఉన్నాడు’ అనే విశ్వాస బీజాన్ని మనసులో బలంగా నాటి, దేవుని ఉనికిని సరిగా గుర్తించి, నిజమే, భగవంతుడున్నాడని మనసారా భావించి, ఆపై భగవచ్ఛింతనలో కాలం గడపాలని శ్రీవారి సందేశం. మరి ‘చింతన’ ఎలా చేయటం అనే ప్రశ్న ఉద్భవిస్తే, ఆ భక్త వత్సలుడు ఇచ్చే వివరణ చూద్దాం, ఇది మనల్ని అంతర్ముఖుల్ని చేస్తుంది.

“భగవంతుణ్ణి తప్ప నేను మరొకదాన్ని చింతించను. భగవంతుడి అనుమతి లేకుండా దేన్నీ చింతించను.”

మనఃసాక్షిగా మనం ఇలా అనగలిగితే? ప్రాపంచిక విషయాల ప్రసక్తి, ఆసక్తి తగ్గిపోతుంది. చెడు ఆలోచనలు నియంత్రించబడతాయి (భగవంతుడి అనుమతి లభించదు కనుక)

మనల్ని సదా గమనిస్తూ ఉంటే ప్రభువు మనల్ని ప్రశ్నిస్తున్నారు, నిజాయతీగా సమాధానం చెప్పగలమా! ఏమిటో ఆ ప్రశ్న?

“నువ్వు నీ గురించే ఆలోచిస్తావు.

నేను నీ గురించే ఆలోచిస్తాను.

మరి నాగురించి నువ్వు ఎప్పుడు ఆలోచించటం మొదలుపెడతావు?”

నిజంగా మనం అందరం ఆత్మపరిశీలన చేసుకోవలసిన విషయమే ఇది. ఇరవై నాలుగు గంటలలో మనం ఎంత సమయం భగవంతుని గురించిన ఆలోచనలలో గడుపుతాము? ఇందులో శ్రవణం, స్మరణం, కీర్తనం, అర్చనం, పాదసేవనం, వందనం వంటి నవవిధ భక్తి సోపానాలని కూడా లెక్కించవచ్చు.

భగవచ్చింతన, భగవద్విశ్వాసంలో కూడా కొన్ని తేడాలు కనిపిస్తుంటాయి. కొందరికి కష్టాలు వచ్చినప్పుడు మాత్రమే దేవుడు గుర్తుకు వస్తాడు. సుఖాలలో, ‘నాదే ప్రతిభ, ప్రయోజకత్వం’ అనే అహంలో దేవుడు అవసరమనిపించడు. కొందరికి దైవచింతన వృద్ధుల రిజర్వేషన్ కోటా అనిపిస్తుంది. కొందరికి ఆ దేవదేవుడు కేవలం దేవాలయంలోని విగ్రహాలలో, పూజామందిరంలోని ఫోటోలలో మాత్రమే ఉన్నాడనిపిస్తుంది. దేవునికి అలా పరిమితులు ఆపాదించవద్దని స్వామివారు పలుమార్లు మందలించారు.

రకరకాల వ్యక్తులకి, వేరువేరు సందర్భాలలో ‘దేవుడున్నాడు’ అనే భావం కలుగుతుంది. అది వారి జీవిత పథాన్నే మార్చివేస్తుంది. వాల్మీకి, తులసీదాసు, పురందరదాసు మున్నగు మహాభక్తుల గాథలు మనందరికీ సుపరిచితములే కదా! ఎప్పుడు ఎవరికి ఎలా ఆ అనుభూతి కలుగుతుందో ఆ ప్రభువుకే తెలియాలి. స్వామివారు చెప్పిన ఒక చిన్నకథ చదువుదాం.

కన్నా అనే ఒక గజదొంగ ఉండేవాడు. ఎవరింటిలోనైనా కన్నం వేసి దోచుకోవటంలో నేర్పరి అయిన ఆ దొంగ ఒకనాటి రాత్రి తన పన్నెండు సంవత్సరాల కొడుకుతో దొంగతనానికి బయలుదేరాడు.

చౌర్యకళలో మెళకువలు కొడుక్కి నేర్పుతూ నడుస్తూండగా, అతని దృష్టి ఒక భవంతివైపు మళ్ళింది. బహుశా ఏదో వేడుక జరుగుతున్నది కాబోలు, ఆ భవనం దీపాలతో అందంగా అలంకరించబడి ఉంది. ఆ భవంతిని చూపిస్తూ కన్నా గర్వంగా ఇలా అన్నాడు, “చూడరా! ఆ భవనాన్ని మూడుసార్లు కన్నం వేసి మొత్తం దోచుకున్నాను.”

కొడుకు ఒక నిమిషం ఆ ప్రాసాదంవైపు, తండ్రివైపు మార్చిమార్చి అయోమయంగా చూసి తన సందేహం ప్రకటించాడు, “నాన్నా! నువ్వు మూడుసార్లు మొత్తం దోచుకున్నా వాళ్ళు అలాగే సుఖసంపదలతో హాయిగా ఉన్నారు. మరి మనమెందుకింకా ఇలా ఉన్నాము?”

కన్నాకి నోట మాటరాలేదు. నడుస్తున్నవాడల్లా ఒక్కసారిగా ఆగిపోయాడు. ఆకాశం వంక చూశాడు. బహుశా అతనిలో అణగారిన జ్యోతి ఏదో వెలిగింది. పైవంక చూస్తూ అన్నాడు, “దేవుడున్నాడూరా, దేవుడున్నాడు”.

ఆ క్షణమే అతని జీవితాన్ని మలుపు తిప్పింది. కొడుకు వేసిన ప్రశ్న అతణ్ణి అంతర్ముఖుని చేసింది. గజదొంగని పరమ భక్తునిగా మార్చివేసింది.

స్వామి భక్తులలో కొందరు ముందు అపనమ్మకం, సందేహాలు, వ్యతిరేక భావాలతో వచ్చినవారే. కానీ, ఆపై ‘దేవుడున్నాడు, ప్రత్యక్షంగా భగవాన్ బాబావారి రూపంలో ఉన్నాడు’ అని దృఢంగా విశ్వసించి, తదుపరి కేవలం ‘స్వామి భక్తులు’గానే జీవితం గడిపారు, గడుపుతున్నారు. ప్రతి ఒక్కరి కథ వేరు, అనుభవం వేరు, అనుభూతి వేరైనా సారాంశం ఒక్కటే. వారంతా శ్రీవారి సంకల్పంచేత ప్రశాంతి నిలయం చేరుకున్నారు. స్వామి అనుగ్రహం, వారి పూర్వజన్మ సుకృతం వారికి కొత్త జీవితాన్ని ప్రసాదించాయి.

దేవుడున్నాడని ఆచరించటమంటే? ఒకసారి మనసులో దైవం యెడ విశ్వాసం అంకురిస్తే వ్యక్తి ఆచరణ ‘సత్ప్రవర్తన’గా మారాల్సిందే! లేకపోతే ఆ భక్తి విశ్వాసాలు అర్థరహితమైనవే! రావణాసురుడు భక్తుడిగా గౌరవింపబడ్డాడా? స్వామి భక్తులు ఎందరెందరో తమ విషయ

వాసనలకి స్వస్తి చెప్పి, వ్యసనాలకి తిలోదకాలిచ్చి స్వామికి నచ్చేవిధంగా తమను తాము మలుచుకున్నారు కదా!

సత్య ధర్మ శాంతి ప్రేమ అహింసలకి జీవితంలో స్థానం ఇవ్వటమే 'ఆచరణ'. సత్యం ఏమిటో గ్రహించటం, భ్రాంతులను తొలగించుకొని సత్యమార్గాన్ని అనుసరించటం భక్తుని కర్తవ్యం. 'ధర్మో రక్షతి రక్షితః' అని నమ్మి ధర్మబద్ధమైన జీవితాన్ని గడపాలి.

“అశాంతికి కారణం ఇవి అని తెలిసినవాడు శాంతిగా ఉంటాడు. ఇది ఇలా ఎందుకు ఉంది? అని ఆలోచించేవాడు అశాంతిగా ఉంటాడు” అని అంటారు. దేవుడున్నాడనే నమ్మకం ఆ ఎరుకని కలుగజేస్తుంది కనుక భక్తుడు మనశ్శాంతితో ఉంటాడు.

దేవుడు ఎక్కడ ఉన్నాడు? అనగానే అంతటా అందరిలో అనే సమాధానం వస్తుంది. కనుక, అలా ఉన్న దైవాన్ని దర్శించాలంటే స్వామి మనల్ని సంబోధించినట్లుగా మనం 'ప్రేమస్వరూపులు'గా మారాల్సిందే!

ఇక అహింస విషయానికి వస్తే, నిజమైన భక్తుడు ఉగ్రవాదిగా మారగలడా! ఎవరినైనా హింసించగలడా! అసలు హింసించాలనే తలంపైనా అతనికి కలుగుతుందా! అతనిలో దైవప్రీతి ఉంటుంది కనుక భక్తిమయ జీవితాన్నే కోరుకుంటాడు, సన్మార్గాన్నే ఎన్నుకుంటాడు.

ఇక 'ఆనందిస్తూ' అనే పదాన్ని కొంచెం పరిశీలిద్దాం. స్వామి 'ఆనంద సాగరులు'. మరి స్వామి భక్తులు దివ్యమైన ఆనందానుభూతికి లోనుకాకుండా ఉండగలరా! ప్రత్యక్షంగా దైవాన్ని దర్శించటంలో ఎంత ఆనందమున్నది! స్వామి ఆదేశాలను పాటిస్తూ, వారి అవతారోద్యమంలో పనిముట్టుగా రూపొందటం అద్భుతమైన ఆనందమే మరి! మన సమస్యల్ని స్వామి తప్పక పరిష్కరిస్తారు, స్వామి సదా మనకి తోడుగా ఉంటారనే ధైర్యం ఇచ్చే ఆనందం వర్ణింప తరమా! భక్తి విశ్వాసాలతో కలిగే నిత్యానందం, భక్తి పారవశ్యంతో కలిగే బ్రహ్మానందం అనుభూతి చెందాల్సిందే

కానీ, మాటలలో వర్ణింప వీలుపడనిది. ఆ ఆనందంలో, ఆ తన్మయత్వంలో భక్తుడు పులకించిపోతాడు. దేవుడున్నాడనే నమ్మకం ఇచ్చేది శాశ్వతానందం. భక్తులకి ఇలా ఆనందం ప్రసాదించటానికే కదా ఆ ఆనంద సాగరుడు అవతరించాడు.

ఇక చివరిగా, 'అందరికీ అందించటం' ఏమిటో గమనిద్దాం. ఇతరులకి అత్తరు పూసినప్పుడు మన చేయి కూడా గుబాళిస్తుందని అంటారు. అలాగే స్వామివారి మహిమలు, భక్తుల అనుభవాలు, స్వామి అంటే సాక్షాత్ దైవమేనని ఇతరులకి చెబుతూ మనం ఆనంద పరవశుల మవుతాము. వాస్తవానికి మనము భక్తిని ఎవరిమీదా రుద్దలేము. కాని, వారికి అందించగలము. కొందరు పదిలంగా అందుకుని భద్రపరచుకుంటారు. కొందరు అందినదాన్ని జారవిడుచుకుంటారు. కానీ, ఒకటి మాత్రం నిజం. ఒక సద్భక్తుడైన సాయి సేవకుని మాటతీరు, ఆలోచనా ధోరణి, జీవన విధానం, దృఢమైన భక్తి విశ్వాసాలు చూసి ఎందరో ప్రభావితమవుతారు. వారు కూడా 'స్వామి భక్తులుగా' రూపుదిద్దుకుంటారు. ఇలా 'అందించటానికి' భక్తవత్సలుడు ఎన్నో మార్గాలు సూచించారు. భజన, నగర సంకీర్తనలద్వారా, సత్సంగాల ద్వారా, సాయి సాహిత్య పఠనంతో, బాలవికాస్ క్లాసులు నిర్వహిస్తూ, నారాయణసేవలలో పాల్గొంటూ, పర్తియాత్రల ద్వారా, ఆరోగ్య సేవా శిబిరాలతో ఇలా ఒకరి ద్వారా ఇంకొకరు, ఇంకొకరిద్వారా మరియొకరు సన్మార్గానికి ఆకర్షింపబడుతున్నారంటే, ఇంతకంటే లోక కల్యాణం మరొకటి ఉందా! మనలోని దృఢమైన విశ్వాసం ఇంకొకరి మనస్సులో విశ్వాసమనే బీజాన్ని నాటి చిగురింప జేయగల్గితే అది లోక కల్యాణానికే దారి తీస్తుంది కదా!

మరి మనం కూడా 'దేవుడున్నాడు' అనే ఈ పంచాక్షరీ మంత్రాన్ని నిత్యం జపిస్తూ, ఉడతా భక్తిగా లోక కల్యాణానికి మనకి చేతనయినంత సాయం అందిద్దామా!

భగవదనుగ్రహము కరెంటు వలె ఎప్పుడూ ఉంటుంది. కాని, జాయింటు తప్పితే లైటు రాదు.

జాయింటు చేసేది మీరే, తీసేది మీరే. వేసుకొంటే దీపము, తీసివేస్తే చీకటి. - బాబా

జగతి సిగన జాబిల్లి...

మాదిరాజు రామచంద్రరావు

విధి విధానాలపట్ల బహుశః ఈ దేశంలో ఉన్నంత స్పష్టమైన అవగాహన, విశ్వాసం ఇతర దేశాలలో ఈ స్థాయిలో లేదు. చిరకాలంగా ఈ గడ్డపై పరిధవిల్లిన తాత్విక భావజాల స్రవంతి, భక్తి సిద్ధాంతాలు, జ్ఞాన వైరాగ్యాల గాఢత, వైవిధ్యభరితమైన ఆధ్యాత్మిక సాధనా పద్ధతులు, యోగనిష్ఠలు, సాటి దేశాలన్నింటికీ ఆదర్శాన్ని అందించే విధంగా ఉన్నాయి. ఉప్పొంగే భక్తి పారవశ్యంతో సంపూర్ణ శరణాగతి భావనతో హృదయాంతరాళాలనుండి పెల్లుబికి వచ్చే ప్రార్థనలతో, నిర్గుణ నిరాకారియైన ఆ భగవంతుని, సాకారునిగ తమ కట్టెదుట నిలబెట్టుకోగల్గిన మహాభక్తుల దివ్యగాఢలు పుంఖానుపుంఖాలుగా, ఎన్నో ఎన్నెన్నో ఈ పుణ్యభూమిపై ఆవిష్కృతమైనాయి.

ఆధ్యాత్మికంగా ప్రపంచ దేశాలన్నింటినీ పలు బోగీలతో కూడిన రైలు బండిగా భావిస్తే, ఆ బండిని నడిపించగల శక్తివంతమైన ఇంజను భారతదేశమని, తమ దివ్య అనుగ్రహ భాషణలలో భగవాన్ ఒకమారు పేర్కొన్నారు. స్వామివారు ఏమి చెప్పినా, ఏమి చేసినా సకారణంగా, సహేతుకంగా ఉంటాయన్న విషయం మనకు తెల్సిందే. స్వామివారి మాటే సత్యం. వారి ఆచరణే ధర్మం. రైలు బండి పోలికతో ధరిత్రిపై గల సాటి దేశాల సరసన ఆధ్యాత్మికంగా ఈ దేశ స్థాయి ఏమిటో చాటిచెప్పారు. ఈ స్థాయిని అధిరోహించటానికి గల స్థితి గతులేమిటో ఒకటి, రెండైనా అర్థం చేసికొనే ప్రయత్నం చేద్దాం.

జగతి మనుగడకు ఆధారభూతమైన సృష్టి-స్థితి-లయ కార్యాలను, అనుల్లంఘనీయమైన శాసన బద్ధతతో, క్షణం కూడ తేడా రాని క్రమశిక్షణతో, భగవంతుడు నిర్వహిస్తున్న

నిస్వార్థంగా, కేవలం లోకకల్యాణార్థం, నగర జీవన సుఖసంతోషాలను పరిత్యజించి, కఠోర నియమ నిష్ఠలతో అరణ్యవాసం గావిస్తూ, తమను తాము తపింపజేసుకున్న ఎందరో మహర్షుల తపఃఫలంగా దైవవాణి దివినుండి భువిని తాకింది. ఫలితంగా విజ్ఞాన సర్వస్వమనదగిన జ్ఞాన భాండాగారం వంటి వేదోపనిషత్తులు, శాస్త్ర పురాణాలు, రామాయణ భారత భాగవతాది ఇతిహాసాలు రూపు దాల్చాయి. అపారమనదగిన ఇట్టి ఆధ్యాత్మిక వాఙ్మయం, భక్తి సారస్వతం, భగవత్ ప్రేమ మధురిమను రుచి చూపించే భక్తుల అనుభవ తోరణాలు ఈ దేశానికే స్వంతమేమో! ఈ ధరణిపై మానవజాతి మనుగడ కొనసాగినంతకాలం, భక్తి జ్ఞాన వైరాగ్యాలకు చిరునామాగా, భగవత్ తత్త్వాన్ని ఆకళింపు చేసుకో గోరువారికి ఉన్నత విశ్వవిద్యాలయంగా, ఖండ ఖండాంతరాలకు ఆదర్శాన్ని అందించగల స్థితిగతులు ఈ దేశానికి మాత్రమే సంక్రమించిన వెలలేని వారసత్వ

సంపద. అందుకేనేమో, “జగతి సిగన జాబిల్లి ఈ పుణ్యభూమి” అన్నది దివ్యవాణి.

భారతదేశ ఆధ్యాత్మిక జెన్నత్యానికి అసలు సిసలైన కారణమనదగిన ముఖ్యాంశం మరొకటుంది. విశ్వ మానవాళిచే భగవంతునిగా ఆరాధింపబడుతున్న స్థల రూప నామ రహిత దివ్య విశ్వ చైతన్య శక్తి, తన ఇచ్చానుసారం శ్రీరామ, శ్రీకృష్ణ, శ్రీ శిరిడిసాయి, శ్రీ సత్యసాయి రూపనామాలతో ఈ నేలపైనే ప్రభవించటం జరిగింది. వారు తమ కార్యాచరణ ప్రణాళికలతో దీనిని యోగభూమి, త్యాగభూమి, ధన్యభూమి, దివ్యభూమిగా తీర్చిదిద్దారు. చెడును త్రుంచి, మంచిని, మానవత్వాన్ని పెంచారు. ఆచంద్రతారార్కం వెలుగొందే విధంగా మానవ మనుగడకు, నిత్యజీవన విధానానికి ఆదర్శాన్ని అందించారు. సాధారణ మానవులుగా కనిపిస్తూ, అసాధారణ కార్యక్రమాలు చేపట్టి అందరికీ ఆదర్శప్రాయంగా అలరారు. మరోవైపు తాము అందరివారమేగాని, అందరివంటివారం కామని, అందరికీ అందనివారమనీ లోకానికి చాటిచెప్పే నిమిత్తమై లీలా వైభవ రూపంలో మహా మహిమాన్విత దైవీశక్తి సంపదను ఆవిష్కరించి చూపారు. భగవత్ శక్తి ఎంత అమోఘమైనదో, భగవత్ ప్రేమ ఎంత మధురంగా ఉంటుందో, భగవదనుగ్రహం తగు సమయంలో భక్తులపై ఎట్లా జాలువారుతుందో దివ్యలీలా తరంగాల రూపంలో తేటతెల్లం గావించారు.

అసలు దేవుడున్నాడా? ఎక్కడున్నాడు? ఎట్లా ఉంటాడు? వంటి ఆలోచనలు గల సందిగ్ధ మనస్కులకు, ఈ భగవదవతారమూర్తులు దేవుని ఉనికిని, సర్వజ్ఞత్వ సర్వవ్యాపకత్వాను, సర్వశక్తివంతతను, పద్దైశ్వర్య సంపన్నతను అందరి సందేహాలూ పటాపంచలయ్యేలా నిరూపించి చూపారు. అసాధ్యాలను సుసాధ్యాలు చేశారు. మానవమాత్రుల ఊహకు కూడా అందని దైవీశక్తులను నిదర్శనకొరకై ప్రదర్శన చేశారు. పంచభూతాలను శాసించగల, నవగ్రహ గతులను నిగ్రహించగల, జనన మరణాలను ప్రభావితం చేయగల, లలాటలిఖితాన్ని తారుమారు చేయగల శక్తిసామర్థ్యాలు భగవంతునికి

మాత్రమే స్వంతమని పలుమార్లు ఋజువుపరచారు. భగవంతుడున్నాడని విశ్వసించి భక్తి ప్రపత్తులతో ఆరాధించేవారికి కొంగుబంగారమై ఇంట-వెంట-జంట-కంట ఉంటూ, ఒడిలో ఆదమరచి నిద్రిస్తున్న పసిబిడ్డను కన్నతల్లి సంరక్షించుకునే విధంగా, బహుశః అంతకంటే ఎక్కువగా, భగవంతుడు భక్తసంరక్షణ గావించుకుంటాడని తేటతెల్లం చేశారు. ఈనాటి భగవదవతారమూర్తి భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారే ఇందుకు నిలువెత్తు నిదర్శనం.

“అడవిలోన ఉన్న ఆకాశముననున్న
పట్టణమున ఉన్న పల్లెనున్న
గుట్టమీదనున్న నట్టేట పడియున్న
మదిని సాయి మిమ్ము మరువడెపుడు”

అంటూ, నేల నాలుగు చెరగులా గల కోట్లాది భక్త జనావళికి వరదహస్తంతో అభయప్రదానం చేశారు. భగవానుని అభయ ముద్రే మనందరకూ శ్రీరామ రక్ష జగత్తుర్త, భర్త, హర్త అయిన భగవంతుడు యుగానికి ఒకమారో, పలు యుగాలకోమారో మానవరూపధారిగా భువిపై ప్రభవిస్తాడు. మనమంతా ఈ పృథ్విపై, అందునా భారతావనిలో, పైపెచ్చు భగవానులు తమ దివ్యపాదం మోపిన తెలుగు నేలన మానవులంగా జన్మించియున్న తరుణంలో, సకృత్తుగా సంభవించే భగవదవతార శుభ ఘడియలు ఆసన్నమవటం మన కోటి జన్మల పుణ్యఫలం. అంతకుమించి ఆ సర్వేశ్వరుని శుభ సంకల్పం. ఇంతమాత్రమేనా? కాదు, కాదు. అందరికీ అందని మరో దివ్యవరం కూడా మనకు దక్కింది. అదేమంటే, స్వామివారికి సమకాలీనంగా ఈ పుడమిపై జన్మించినవారు వందల కోట్ల సంఖ్యలో ఉన్నారు. కానీ, వారంతా భగవదవతరణను గుర్తించి యుండలేదు. గుర్రెరిగినవారిలో కూడ చాలామంది అనేకానేక కారణాలచే భగవాన్ దర్శన భాగ్యాన్ని పొందలేకపోయారు. ఈ సందర్భంగా భగవాన్ అన్న మాటలను జ్ఞాపకం చేసుకోవటం సముచితంగా ఉంటుంది - “నా సంకల్పం లేకుండా ఎట్టివారూ ప్రశాంతి నిలయంలో అడుగిడలేరు. వస్తున్నవారంతా నా సంకల్పం మేరకే వస్తున్నారు. రాలేనివారంతా నా సంకల్పంమేరకే రాలేకపోతున్నారు” అని.

ఇప్పుడాలోబిద్దాం - ప్రపంచ మానవాళిలో సాయి భక్తులమైన మన స్థానమేమిటో! భగవాన్ సంకల్పానుసారం ఆ కల్యాణమూర్తిని పలుమార్లు కన్నులారా దర్శించుకున్నాం. వారి పాదముద్రలు సోకి పులకరించి, పరవశించిన పుణ్యస్థలి ప్రశాంతి నిలయం ప్రాంగణంలో ఒకమారు గాడు, పలుమార్లు తిరుగాడాం, జీవితాంతం తిరుగాడుతూనే ఉంటాం. భగవానుని దివ్య లీలా తరంగాల కెన్నింటికో సాక్షీభూతులమైనాం. రాతిని నాతిగ మార్చిన పరమాత్ముని పాదస్పర్శకు, కురూపియైన కుబ్జును సుందరాంగిగా చేసిన ఆ దివ్యహస్త స్పర్శకు కూడా పాత్రులమైనాం. భగవానుని ప్రేమదృక్కులు సోకి పవిత్రీభూతమైనాం. శ్రీవారి చిరుదరహాసంతో కూడిన పలుకరింపులతో పులకించిపోయాం. భగవంతుని చెంత భగవంతుని కనుసన్నలలో ఇంతటి దివ్యమైన ధన్యమైన జీవితాన్ని తనివితీరా అనుభవించే భాగ్యం ఈ భూమిపై ఎందరికుంటుంది!

మన అదృష్టాన్ని తలచుకొని మురిసిపోతూ కాలాన్ని కరిగించి, కాయాన్ని దుర్వినియోగం చేసి, సమయ మాసన్నమైనప్పుడు కన్నుమూయకుండా, అన్నివిధాలా మనం సుఖంగా ఉన్నప్పుడే నిర్వర్తించవలసిన చారిత్రాత్మక బాధ్యతలు కొన్ని మనపై ఉన్నాయనిపిస్తున్నది. ప్రపంచ దేశాలకు ‘గురు’ స్థానంలో ఉన్న దేశంలో జన్మించి నందుకు, ఈ దేశ పౌరులుగా మనకు సంక్రమించిన ఆధ్యాత్మిక వారసత్వాన్ని తగురీతిని నిలబెట్టుకొనవలసిన బాధ్యత మనందరిపైనా ఉంటుంది. ఆధ్యాత్మిక ఔన్నత్యం అంటే, కేవలం దైవభక్తికి, పూజాపునస్కారాలకు సంబంధించిన విషయాలు మాత్రమే కాదు. ఆధ్యాత్మికత ప్రాతిపదికగా ఇక్కడ పరిధవిల్లిన మహోన్నతమైన సంస్కృతీ సంప్రదాయాలకు, మానవీయ విలువలతో

కూడిన జీవన విధానానికి కూడా మనం వారసులం. కాల ప్రవాహంలో వీటి వన్నె తరగకుండా కాపాడుకోవలసిన బాధ్యత మనదే.

అదేవిధంగా భగవదవతారమూర్తికి సమకాలీనంగా జన్మించటమనే ఎన్నడోగాని ఎవరికోగాని లభించని భాగ్యం పొందిన మనం, వారి దివ్య ప్రేమాశీస్సులను దండిగా పొందిన, మెండుగా పొందుతున్న మనమంతా స్వామివారి దివ్య అవతార లక్ష్మాలకు, ఆశయాలకు, ప్రబోధలకు, ఆచరణలకు అనుగుణంగా వ్యవహరించటం కూడా మన బాధ్యతే. భగవాన్ ఆరంభించిన ఆధ్యాత్మిక మహోద్యమంలో భాగస్వాములమై, మన ప్రవర్తనచే, మాటలతోగాక చేతలచే, సమకాలీన సమాజానికి ఆదర్శాన్ని అందించబూనటం మన ధర్మం.

ఒకానొక సందర్భంలో స్వామివారు, “వెలుగుతున్న జ్యోతి మాత్రమే మరొక జ్యోతిని వెలిగించగలుగుతుంది. మీరంతా కూడా జ్యోతులవలె పవిత్రంగా నిస్వార్థంగా, త్యాగభావంతో జీవించటం అలవాటు చేసుకోండి. పదిమంది మంచిని కోరుతూ, మంచి చేస్తూ, అందరికీ ఆదర్శాన్ని అందించండి” అన్నారు.

స్వామివారి ఈ దివ్య ప్రబోధను సదా జ్ఞాపక ముంచుకొని, తదనుగుణంగా మన నిత్య జీవన స్రవంతిని తీర్చిదిద్దుకొనే ప్రయత్నం చేద్దాం. సమాజంలో సాయి భక్తులమైన మనకు ఒక ప్రత్యేకత ఉండేలా, అందరూ మనను ఆదర్శంగా తీసుకొనేలా జీవిద్దాం. ఈవిధమైన చేతలచే మాత్రమే మన ప్రియతమ భగవానులకు నిజమైన కృతజ్ఞతాంజులులు సమర్పించుకోగలం. అప్పుడే మన స్వామి, మన దైవం, మన సర్వస్వం అయిన భగవాన్ ఆనందపడతారు. మనమంతా భగవాన్ దివ్య కృపాశీస్సులకు మరింతగా పాత్రులమవుతాం.

“త్వమేవ మాతాచ పితా త్వమేవ.... ఓ భగవంతుడా! నీవే తల్లివి, నీవే తండ్రివి” అని మీరంటున్నారు కాని, ఆ భగవంతుని బిడ్డలైన మానవులందరూ సోదరీ సోదరులనే విషయాన్ని ఎలా మరచిపోతున్నారు? భగవంతుణ్ణి ‘తండ్రి’ అని పిలుస్తూ సాటి మానవులతో విరోధం పెంచుకోవటం భగవంతునికే ద్రోహం చేసినట్లవుతుంది. అందరూ భగవంతుని బిడ్డలే. కనుక, అందరితో ఐకమత్యంతో మెలగాలి.

- బాబా

మన అంతరాత్మయే భగవాన్

డా॥ గన్నవరపు సత్యవతీమూర్తి

భారతదేశంలో వివిధ రంగాలలో ఉన్నత స్థానాన్ని ఆక్రమించిన ప్రతిభావంతమైన మహిళలు ఎందరో ఉన్నారు. అటువంటివారిలో బిరుదైనవారు శ్రీమతి కమలాదేవి ఛటోపాధ్యాయ. ఆమె 'నేషనల్ థియేటర్ ఆఫ్ ఇండియా', 'ఏషియన్ థియేటర్ ఇన్స్టిట్యూట్' వంటి ఉత్తమ సంస్థల వ్యవస్థాపకురాలు. భారత సంగీత నాటక అకాడెమీకి అధ్యక్షురాలిగా సేవలందించిన విదుషీమణి. సంఘసేవకురాలిగా కూడా ప్రసిద్ధి చెందారు. ఆమె బహుళార్థ విస్తృత సేవలకు గుర్తింపుగా భారత ప్రభుత్వం 'పద్మభూషణ్' అవార్డుతో ఆమెను సత్కరించింది.

ఆమెకు భగవాన్ శ్రీ సత్యసాయిబాబావారితో అర్థవంతమైన, ఆనందకరమైన దివ్యానుభూతులు ఉన్నాయి. “భగవాన్ బాబా గురించి మీకు తెలుసా? వారు అనేక మిరకిల్స్ జరుపుతారట! మీరు ప్రత్యక్షంగా చూశారా?” వంటి ప్రశ్నలను ఆమెను అడిగినప్పుడు, “బాబావారు దర్శనం లైనులో వచ్చినప్పుడు వారినుండి వెలువడే దివ్యప్రేమ తరంగాలు ప్రతి వ్యక్తియొక్క హృదయంలోకి చొచ్చుకొనిపోతాయి. నేను ఈ దివ్యానుభూతిని జీవిత సాఫల్యంగా పొందాను. నా దృష్టిలో, నా అనుభవంలో ఈ దివ్యప్రేమ తరంగాలే వర్ణనాతీతమైన అద్భుతం. ఆ క్షణంలో మనలోని సంఘర్షణలు, ఒత్తిడులు, కష్టాలు, బాధలు మాయమై వాటి స్థానంలో అపూర్వమైన అనూహ్యమైన ప్రశాంతత ఏర్పడుతుంది. నేను అనుభవించి అమితంగా ఆనందించిన అద్భుతాలలోకెల్లా అత్యంత అద్భుతం ఇది. దీనిని అనుభవించి ఆనందించవలసిందే తప్ప ఏవిధంగానూ విశ్లేషింప వీలుపడదు” అన్నారు.

భగవంతుడు ప్రతి వ్యక్తిలోనూ అంతరాత్మగా ఉంటున్నాడు. ఆ దివ్యత్వాన్ని మానవుడు అనుభూతం

గావించుకొని మోక్షమార్గంవైపు పయనించాలి అన్నారు భగవాన్. ‘మానవుడే మాధవుడు’ అని పలుమార్లు తమ దివ్యోపన్యాసాల్లో నొక్కి చెప్పారు. ఒకసారి ఆ దివ్యత్వానుభూతి పొందినవారు జీవితంలో దేనినైనా సాధించగలుగుతారని సెలవిచ్చారు. “నేను దైవాన్ని, అది నాకు తెలుసు. మీరుకూడా దైవమే. అది మీకు తెలియజెప్పడానికే నేను వచ్చాను” అన్న భగవాన్ ప్రకటనను శ్రీమతి కమలాదేవి గుర్తు చేశారు. అత్తు సాక్షాత్కారమే భగవత్ సాక్షాత్కారమన్న భగవాన్ సూక్తిని వారు ప్రస్తావించారు. మన నిజస్వభావమును మనం తెలుసుకోగలిగితే మనలో ఉన్న అంతరాత్మయే బాబా అని స్పష్టమవుతుంది అన్నారు.

“చాలామంది దైవదర్శనార్థం దేవాలయాలకు వెళతారు. కానీ, నిజమైన దివ్యత్వం వెనుకబడిన, బలహీన, బదుగు వర్గాలకు సహాయం చెయ్యటంలోనే దర్శన మిస్తుంది. భగవాన్ బాబావారు అటువంటి దీనులను, దిక్కులేనివారిని ఆదుకొని తమ ప్రేమ కరుణలద్వారా వారి కష్టాల్ని, నష్టాల్ని, బాధల్ని తొలగిస్తారు. చిత్తశుద్ధితో, అర్పిత భావంతో, నిస్వార్థ నిర్మల ప్రేమతో మానవాళికి ఇతోధికంగా సేవ చేయటమే ప్రత్యక్ష దివ్యానుభూతిగా బాబా దర్శనంలో పొందాను. వారి దర్శనమే దివ్యమైన ఆనందాన్ని, ఉత్సాహాన్ని సమకూరుస్తుంది. బాబా ప్రేమపూరిత దర్శనమే సర్వ పాపహరణం” అన్నారు శ్రీమతి కమలాదేవి.

స్వామిని దర్శించి, వారి దివ్య ప్రేమామృతాన్ని ఆస్వాదించి తన జీవితాన్ని మరింత ప్రయోజనకరంగా, సమర్థవంతంగా నిస్వార్థ సేవ, ప్రేమలతో తీర్చిదిద్దుకున్న బహుముఖప్రజ్ఞాశాలి కమలాదేవి ఛటోపాధ్యాయ మహిళా లోకానికే ఆదర్శం, గర్వకారణం. P

“పాదాలు కొల్చుకో!”

ఆదూరి శ్రీనివాసరావు

ఓకానొక సమయంలో స్వామివారు ఒక భక్తునికి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చారు. ఇంటర్వ్యూ అయిపోయిన అనంతరం భక్తుడు పాద నమస్కారం చేసుకొంటున్నాడు. “బంగారూ! ప్రతి రోజూ నీవు, నీ పూజ గృహంలో నా పాద నమస్కారం చేసుకొంటున్నావు. అయితే, నీ చేతులు మరీ దగ్గరగా ఉంచటంవలన నా పాదాలు కొంచెం ఇరుకుగా ఉంచుకోవలసివస్తున్నది. ఇప్పుడు నా రెండు పాదాల నిడివి కొల్చుకొని, కొంచెం నీ చేతులు దూరంగా ఉంచుకొని పాదనమస్కారం చేసుకో” అని స్వామి అన్నప్పుడు ఆ భక్తుని కళ్ళు చెమర్చాయి. అంటే, ప్రతి రోజూ తను తన పూజ గృహంలో పాదనమస్కారం చేసుకుంటున్నప్పుడు స్వామి అక్కడ నిలచి అందుకుంటున్నారన్నమాట అని పొంగిపోయాడు.

ఇప్పుడు స్వామి పాదాలు ఎక్కడ ఉన్నట్లు? కేవలం ప్రశాంతి నిలయంలోనా? లేక, ప్రపంచమంతటనా? “సర్వతః పాణి పాదం తత్సర్వతోక్షి శిరోముఖం...” అన్నది వేదం. స్వామి సాక్షాత్తు పరబ్రహ్మ కనుక, “సర్వతః సాయి పాదం” అని ఋజువైంది ఆ భక్తునికి.

వామనావతారంలో మూడడుగుల నేల దానం ఇవ్వమని కోరతాడు. బలి చక్రవర్తి సరేనంటాడు.

విష్ణుమూర్తి త్రివిక్రముడుగా క్రమక్రమంగా పెరిగిపోతున్నాడు. ముందు సూర్యుడు తన శిరస్సుపైన ఉన్నాడు. ఈయన దేహం పెరిగిపోతున్నది. సూర్యుడు శిరస్సు క్రిందకు వచ్చాడు. తరువాత భుజాలవద్దకు వచ్చాడు. క్రమక్రమంగా మోకాళ్ళవద్దకు, పాదాల క్రింద చేరుకున్నాడు. అంటే, విశ్వమంతా కూడా ఆయన పాదాలకు చేరుకున్నది. “సహస్ర శీర్షా పురుషః సహస్రాక్ష సహస్ర పాత్ సభూమిం విశ్వతో వృత్వ అత్యతిష్ఠ ద్దశాంగులమ్” అన్నది పురుష సూక్తం. అనగా, భగవంతుడు అనేక కళ్ళు, అనేక పాదాలు కల్గి ఉండటమే కాకుండా మనం ఊహించినదానికన్నా పది అంగుళాలు పైన ఉన్నాడు. స్వామివారు చిన్న వయస్సులో కేవలం పుట్టపర్తికి మాత్రమే పరిచయమయ్యారు. తర్వాత బుక్కపట్నం, కమలాపురం, క్రమక్రమంగా అనంతపురం జిల్లా, తర్వాత ఆంధ్ర రాష్ట్రమంతా, తదుపరి ఇండియా, ఇండోనేషియా, అఫ్రికా, అమెరికా ... ఈవిధంగా అన్ని దేశాలలో స్వామి పాదాలు విస్తరించాయి.

భగవంతుని పాదాలను మాత్రమే మనం ఎందుకు ఆశ్రయించాలి? హస్తాలనుగానీ, శిరస్సునుగానీ ఎందుకు స్పృశించరు? స్వామి దీనికి వివరణ ఇచ్చారు. మనం నడుస్తున్నప్పుడు మన నీడ పడుతుంది. మన సర్వాంగాలూ ఆ నీడలో చూడగలుగుతాము. అయితే, పాదాల నీడ భూమిపై పడదు. ఆ నీడను మనము చూడలేము. నీడ అనేది ‘మాయ’ వంటిది. మాయ తొలగాలంటే బాబావారి పాదాలే మనకు శరణ్యం. పాదాలను ఆశ్రయిస్తే అజ్ఞాన మనే మాయ తొలగి అత్యసాక్షాత్కారం పొందగలము.

ఆనాడు చిన్ని కృష్ణుడు పాలు, పెరుగు పారబోసి, అందులో తన పాదాలను తడిపి, యశోదమ్మ తనను పట్టుకోవటానికి వచ్చేసరికి పరుగు తీసేవాడు. ఆ పాద ముద్రలను అనుసరించి యశోదమ్మ కృష్ణుని పట్టుకునేది. అలాగే, భగవంతుణ్ణి పట్టాలంటే ఆయన పాద ముద్రలే శరణ్యం. కనుక,

“పర్తివాసుని పాదము, ఇది పరమ శివుని పాదము.

ఆర్జునులను ఉద్ధరింపగ అవని జేరిన పాదము”

అని స్తుతించుకుందాం. P

జ్ఞాపకాల పందిరి

(ధారావాహిక - 33వ భాగం)

ప్రొ॥ కామరాజు అనిల్ కుమార్

అద్భుత లీల - సీతమ్మవారి కంఠమాల

కొడైకెనాల్లో ఆ రోజు ఉదయం స్వామిని ఆహ్వానించినవారు, ఆనాటి తమిళనాడు అడ్వోకేట్ జనరల్ రామన్ దంపతులు. వారి వసతి గృహం కొండపై ఉన్నది. ఇంటి చుట్టూ పూలమొక్కలు అందంగా బారులుతీరి ఉన్నవి. అన్ని ప్రక్కలా విశాలమైన స్థలమున్నది. పచ్చగడ్డితో గ్రీన్ కార్పెట్ పరచినట్లున్నది. స్వామి వెంట విద్యార్థులు, పెద్దలైన జానకి రామయ్యగారు, వి.కె. నరసింహన్ గారు, కల్నల్ జోగారావుగారు అంతా కలిసి రామన్ గారి గృహానికి చేరుకున్నాము.

స్వామిని పూర్ణకుంభంతో ఆహ్వానించారు. ఇంటి ఎదురుగా ఉన్న విశాల ప్రదేశంలో స్వామికి 'ఝూలా' (ఊయల) ఏర్పరచారు. ఝూలాను చాలా అందంగా పుష్పాలతో అలంకరించారు. దిగువగా అందరూ కూర్చోవటానికి జంపకానాలు పరిచారు. స్వామి విచ్చేసి వారి ప్రార్థనలు మన్నించి ఝూలాపై ఆసీనులయ్యారు. ఎంత అందంగా ఉన్నదో ఆ దృశ్యము! ఊయల చుట్టూ గొలుసుల్ని పూలతో అలంకరించారు. రామన్ గారి సతీమణి, వారి సోదరి, మరికొందరు మహిళలు శ్రావ్యమైన కర్ణాటక సంగీతాన్ని వినిపించారు. చల్లని గాలులు వీస్తూ ఆహ్లాదాన్ని కలిగించాయి. అందరం దివ్యానందంలో మునిగిపోయాము.

ఇదే అదనుగా భావించి నేను స్వామిని సమీపించి అభ్యర్థించాను, "స్వామీ, శ్రీరామునికి తండ్రి దశరథులు, మామ జనకులు బహుకరించిన ఉంగరాలు సృష్టించి మాకు చూపించారు. మేము చాలా అదృష్టవంతులం. సీతమ్మవారి హారమునుకూడా చూడాలని ఆశగా ఉన్నది.

భగవాన్! కొన్ని రోజులుగా అడగాలనుకుంటూ భయపడుతూ సందేహిస్తూ జంకుతున్నాను. క్షమించండి"

స్వామి చిరునవ్వుతో ప్రేమతో చూస్తూ అక్కడికక్కడ అప్పటికప్పుడు సీత ధరించిన కంఠమాలను సృష్టించి మాకు చూపినారు. ఎంత అద్భుత లీల! హారం పెద్దది. బంగారం చైను. మధ్యలో పతకం. హృదయాకారంలో ఉంది. చుట్టూ వజ్రాలు ధగధగా మెరిసిపోతున్నవి. వాటి మధ్య ఆకుపచ్చని, ఎర్రని, పసుపు వర్ణంలో మూడు రాళ్ళు మెరిసిపోతున్నాయి. రెండు కళ్ళూ చాలటం లేదు, ఈ దృశ్యాన్ని చూడగల్గటం ఎన్ని జన్మల పుణ్యఫలమో అనిపించింది.

హనుమ ఆదర్శం

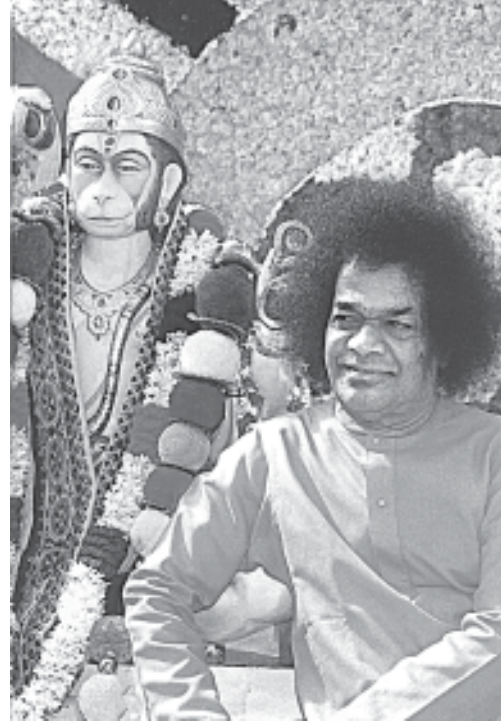
రామాయణ మహామాలా రత్నం, బుద్ధిమతాంవరిష్టం అనిపించుకున్న శాంతుడు, గుణవంతుడు, బలవంతుడు హనుమంతుడు. నవవ్యాకరణవేత్తయై, బ్రహ్మవిదుడై ఉండి కూడా హనుమంతుడు ఎంతటి వినయ సంపన్నుడు! ఎంత చక్కని సంభాషణా చతురుడు! భక్తాగ్రేసరుడు, దాస్యభక్తికి నిదర్శనమైన హనుమ ఆదర్శమూర్తి. ఎంతో సాహసంతో, ధైర్యంతో, చాకచక్యంతో లంకను చేరిన హనుమ సీతామాత దర్శనానంతరం లంకా దహనంలో దోషిగా బంధింపబడి, రావణుని ముందు నిలచినాడు. 'నీవెవరు?' అని రావణుడు ప్రశ్నించగా ధీశాలి, ప్రతిభావంతుడు అయిన హనుమంతుడు తన శౌర్యపరాక్రమాలగురించి వర్ణించుకోలేదు. "దాసోఽహం కోసలేంద్రస్య" (నేను శ్రీరామచంద్రుని దాసుడను) అని తనను తాను పరిచయం

గావించుకున్నాడు. ఇది ఈనాటి యువకులు గమనించాలి. దర్పం, డాంబికం, అహంకారం ఆర్భాటాలపై దృష్టిపెడుతున్నారు నేటి యువజనులు. అంజనేయుని ఆదర్శంగా తీసికొని వినయ విధేయతలు పెంచుకోవలసిన అవసరమున్నది. అంజనేయునిలో ఎట్టి ప్రగల్భాలూ ఆర్భాటాలూ ఇసుమంతైనా లేవు. లంకను చేరుటలో గల ప్రయాసల నెదుర్కొని రామనామ స్మరణతో లక్ష్మ్యాన్ని చేరుకున్నాడు. రామాజ్ఞను పాటించటంచేత అవసరమైన శక్తియుక్తులను పొందినాడు. ఇక్కడ మనం గ్రహించవలసినదేమనగా, భగవదాజ్ఞను పాటించినప్పుడు వలసినవన్నీ మనకు సమకూరగలవు. భగవాన్ బాబావారి సంస్థలో ఇన్ని సేవాకార్యక్రమాలు దిగ్విజయముగా నెరవేరుతున్నవంటే అందుకు ఆధారం వారి వజ్ర సంకల్పము, నామ మహిమలే కదా!

సీతాన్వేషణ నిమిత్తం లంకలో ప్రవేశించిన హనుమంతుడు అంతఃపురములో అనేకమంది స్త్రీలను చూడటం తటస్థించింది. సీతామాత జాడ కనుగొనవలెననే దీక్ష తప్ప ఎట్టి చాంచల్యమూ లేనివాడు హనుమ. ఈ ఆదర్శమును యువకులు గ్రహించాలి.

లంకా దహన సమయంలో హఠాత్తుగా ఒక ఆలోచనలో పడ్డాడు హనుమంతుడు. “దుర్మార్గుడైన ఈ రావణుని లంకకు నిప్పంటించానుకానీ, దానిమూలంగా అశోకవనంలో ఉన్న నా సీతామాతకు ఏమైనా హాని కలిగిందేమో కదా!” అనుకుంటూ తన తొందరపాటుకు ఆవేదన చెందాడు. కనుక, ఏవిషయంలోనైనా తొందరపాటు తగదు అని మనం గుర్తించాలి.

సాగరోల్లంఘన సమయంలో మైనాకుడు తనపై కొద్దిసేపు నిలిచి విశ్రాంతి తీసుకోవలసిందిగా హనుమంతుణ్ని కోరాడు. కానీ, రామాజ్ఞను పాటించటంలో కాలాయాపన తగదంటూ ముందుకు సాగిపోయాడు హనుమ. సురస, లంకిణులను నేర్పుతో తప్పించుకొని లంకలో ప్రవేశించాడు. అనగా, భగవత్కార్య నిర్వహణలో పరీక్షలు, సవాళ్ళు ఎదురు కావచ్చును. అలసత్వానికి చోటివ్వక వాటిని తట్టుకొని నెట్టుకొని ముందుకు సాగిపోవాలన్న మహత్తర సందేశాన్నిచ్చాడు హనుమంతుడు.

“జీవితమొక సవాలు, ఎదుర్కో” అన్న భగవాన్ ఉద్బోధను మనము సదా జ్ఞప్తియందుంచుకోవాలి.

**“ఫాలో ది మాస్టర్, ఫేస్ ది డెవిల్
ఫైట్ టు ది ఎన్డ్, ఫినిష్ ది గేమ్”**

హనుమంతుని నుండి మనం నేర్చుకోవలసిన పాఠం ఇదే!

అశోకవనంలో సీతమ్మవారితో హనుమంతుడు చేసిన సంభాషణను గమనిస్తే అతని చాకచక్యము, చాతుర్యము మనకు స్పష్టం కాగలవు.

సాగర తీరంలో రాత్రివేళ శ్రీరాముడు లక్ష్మణుని తొడపై తలపెట్టుకొని విశ్రాంతి తీసుకుంటూ, చుట్టూ చేరిన వానరయోధులతో సరదాగా ముచ్చటిస్తున్నాడు. ఆకాశంలోగల చంద్రుని వంక చూశాడు. “చంద్రునిలో ఉన్న ఆ మచ్చ ఏమిటి?” అని ప్రశ్నించాడు.

ఎవరికి తోచిన సమాధానం వాళ్ళు చెప్పారు.

చివరికి హనుమంతుడు, “రామచంద్రా! నీ సుందర ముఖారవిందమే చంద్రునిలో ప్రతిబింబిస్తున్నది” అన్నాడు.

తన రోమరోమమును రామనామముతో నింపుకొని సర్వదా సర్వకాలేషు రామచింతనలో గడిపినాడు హనుమంతుడు.

మేమందరం చూస్తూండగా భగవాన్ అకస్మాత్తుగా చిన్న హనుమ విగ్రహాన్ని సృష్టించారు.

భక్తి, శక్తి, యుక్తి, ముక్తి ప్రతిబింబించునట్లు ప్రశాంతి నిలయంలోని విద్యాగిరి ప్రాంగణంలో కొండపై హనుమంతుని విగ్రహాన్ని ప్రతిష్ఠించటం జరిగింది. ఈ బృహద్విగ్రహం హనుమంతుడు రామకార్యానికి సన్నద్ధుడైన సన్నివేశాన్ని తలపిస్తుంది.

క్రమశిక్షణ, ఇంద్రియనిగ్రహం, దీక్ష, పట్టుదల, భక్తి ప్రపత్తులు ఆంజనేయుడు మనకందించిన ఆదర్శాలు.

శ్రీరామ పట్టాభిషేక సమయంలో అక్కడ చేరిన మహర్షులందరూ హనుమంతుని ప్రశంసిస్తారు. ‘రఘుపతి కార్యంబీదేర్చిన కపిరాజ శిఖామణి నీవయ్యా’ అని కొనియాడుతారు.

అప్పుడు హనుమంతుడు వారి పాదాలకు నమస్కరించి, “పెద్దలు, ఋషిపుంగవులైన మీరు నన్ను కీర్తించటం న్యాయం కాదు. రామకార్యమును నెరవేర్చినది నేనా! అది రామానుగ్రహ ప్రభావం కాదా! నేను కేవలం రామబంటుని మాత్రమే” అంటాడు.

అంతటి వినయ శీలి హనుమంతుడు.

ఈనాటి మానవుడు ప్రచారములకు, కీర్తి ప్రతిష్ఠలకు అట్టులుజాచటం, ఇతరుల కృషి ఫలితాన్ని కూడా తనకు తాను ఆపాదించుకోవటంవంటి అధార్మిక చర్యలకు పాల్పడటం చూస్తున్నాం.

భగవాన్ భాషా చమత్కృతి - అంతర్భావ వివరణ

సీతాలక్ష్మణ సమేతుడై శ్రీరాముడు ఋష్యాశ్రమాలను సందర్శిస్తూ వచ్చాడు.

“ఇక్కడ ప్రశాంతి నిలయంలో మాదిరి ఆనాడుకూడా ఆశ్రమాలలో పురుషులు ఒకవైపున, స్త్రీలు వేరొకవైపున కూర్చునేవారు” అన్నారు భగవాన్.

స్త్రీలు కొత్తగా వచ్చిన సీతను చూసి ఆమెనుగురించి తెలుసుకోవాలని ఉత్సాహపడుతున్నారు. సమాచారం రాబడుతున్నారు.

మాటల సందర్భంలో ఒకామె అడిగింది, “అమ్మా, మీవారు కూడా వచ్చినారా?”

“వచ్చినారు” అన్నది సీత.

మరొకామె పురుషులలో ఒకరిని చూపిస్తూ, “వారేనా మీవారు?” అని అడిగింది.

“కాదు, కాదు” అంటూ తల అడ్డంగా ఆడించింది సీత.

‘ఆ వెనుక కూర్చున్నటువంటివాడా? ఫలానా రంగువాడా? ఫలానా వస్త్రములు ధరించినవాడా?’ అని ఈరకంగా అనేక రకాలుగా చూపిస్తూ వచ్చారు.

‘కాదు, కాదు, కాదు’ అని తల అడ్డంగా ఊపుతూ వచ్చింది.

చివరకు శ్రీరాముని చూపిస్తూ, “వారేనా మీ శ్రీవారు?” అని అడిగేసరికి సీత మౌనంగా తల వంచుకుంది.

అక్కడ మౌనం వహించడమే, అతడే శ్రీరామచంద్రుడు అనటానికి గుర్తు.

అదేవిధముగనే వేదము ‘నేతి, నేతి... ఇది కాదు, ఇది కాదు’ అంటూ చెప్పుకుంటూ వచ్చేసింది. సాక్షాత్ అత్యదగ్గరకు వచ్చేటప్పటికి మౌనం వహించింది.

దైవము అవాఙ్మానసగోచరుడు. “యతో వాచో నివర్తంతే అప్రాప్య మనసా సహ” అన్నట్లు దైవాన్ని గురించి వాక్కుతో చెప్పలేము, మనసుతో గ్రహింపలేము.

కానిదిదియని చెప్పంగ గలరు కాని

బ్రహ్మమిదియని చెప్పంగ వశము కాదు

సత్య నిత్యంబు జ్ఞాన మనంతమైన

అదియే బ్రహ్మంబు వాక్కున కలని కాదు

సీతయొక్క మౌనమునకు ఇదియే కారణము. అక్కడున్న పిల్లలవంక చూస్తూ స్వామి వెటకారంగా అంటున్నారు, “సీత ఈనాటి స్త్రీ వంటిది కాదు. ఈనాటి స్త్రీ అయినట్లయితే, భర్తను చూపిస్తూ “హలో, హలో, గెటప్” అంటుంది. ఆనాటి స్త్రీల మర్యాద, అణకువ వేరు. భర్త పేరు చెప్పడానికే బిడియపడేవారు. ఎదురుగా నిలచి మాట్లాడేవారు కాదు.

(సశేషం)

(ధారావాహికం - 38వ భాగం)

“గత వారం రోజులుగా బాబావారి తేజో ప్రసారాన్ని పరిశీలిస్తున్నాను. అది కరుణారస పూరితమైన ప్రేమకు సాంకేతికమైన పింక్ గోల్డ్ మిశ్రమ వర్ణంలో ఈ 40 అడుగులు \times 80 అడుగుల హాలులోనే కాకుండా,

కిటికీలు, ద్వారాలు దాటి కనుచూపుమేరవరకూ వ్యాపించింది. వారు కేంద్రంగా వారెటు కదిలితే అటు కదులుతూ ఆ తేజోమండలం ఈ హాల్లో చేరిన భక్తులనందరినీ ముంచెత్తి అవధులు లేకుండా సువిశాలంగా బయట కూర్చున్న భక్తులను కూడా ఆవరించింది. ప్రేమ మానవరూపంలో ఉండి, రెండు కాళ్ళమీద నడయాడటం నేనెక్కడైనా చూస్తే అది బాబాయ్. బాబా అనంత ప్రేమస్వరూపులు” అన్నాడు బోరానోస్కీ సభ కరతాళ ధ్వనులతో మారుమ్రోగుతూండగా.

అతడు తిరిగి అమెరికా వెళ్ళిపోయే రోజున స్వామి పిలిచి ఇంటర్వ్యూ ఇచ్చి, పచ్చని రాయితో ఉన్న బంగారు ఉంగరాన్ని సృష్టించి ప్రసాదించేరు. “నువ్వు నీ ఇంటికి వెళ్ళేనాటికి ఏదాది వయస్సున్న నీ మనుమడికి గుండె ఆపరేషన్ జరిగి ఆరోగ్యంగా చిరాయువుగా ఉంటాడు” అన్నాడు. “బాబా! మరో సంవత్సరం వరకూ ఆపరేషన్ చెయ్యటం క్షేమం కాదని శస్త్ర చికిత్సా నిపుణులు చెప్పేరు” అన్నాడు బోరానోస్కీ. బాబా చిరునవ్వుతో ప్రసాదం పేకెట్లు ఇచ్చి ఆశీర్వదించి పంపేరు. అతడు ఇంటికి వెళ్ళేటప్పటికి ఎమర్జెన్సీ ఆపరేషన్ అయ్యి మనుమడు క్షేమంగా ఉన్నాడు.

అక్షయ విభూతి కలశం

“బాబా కొనసాగించే మానవతా విలువల్ని ప్రోత్సహించే కార్యక్రమాలన్నింటికీ నా జోహార్లు. అయితే, ఆయన చేస్తున్నారని ప్రచారంలో ఉన్న మహిమల్ని నేను నమ్మను, నిరసిస్తాను. రామకృష్ణ బోధామృతంలో అలాంటి మహిమల్నిగురించి తీవ్రంగా ఖండించేరు” అన్నాడు అమెరికా దేశస్థుడు రిచర్డ్ బాక్, ఇండ్రాదేవితో. పది సంవత్సరాల తరువాత ‘మూవ్మెంట్’ అనే పత్రికయొక్క విలేఖరికి అతడిచ్చిన వాఙ్మూలం ఇది: “నా కళ్ళతోటి నేను ప్రత్యక్షంగా దగ్గర ఉండి నిశితంగా పరిశీలించేను. యోగాలో విశ్వవిఖ్యాతి గాంచిన వయోవృద్ధురాలు ఇండ్రాదేవి బాబాతో, “స్వామీ, నావద్దకు వచ్చే శారీరక మానసిక వ్యాధిగ్రస్తులందరికీ విధిగా విభూతి ఇస్తున్నాను. మీరు ఇచ్చే విభూతి ప్యాకెట్లు చాలటం లేదు. మరికొంచెం ఎక్కువ ప్రసాదించండి” అని ప్రార్థించింది, వైట్ ఫీల్డ్ లో.

“బాబా రెండు చేతులూ గాలిలోకి పైకెత్తేరు. చూస్తూండగా ఐదంగుళాల పొడవున్న వెండి కలశం పైనుండి వారి చేతిలో పడింది. దానిని ఒక పెద్ద తెల్ల కాగితముపై బోర్లించగా అందులోనుండి విభూతి కుప్ప కిందపడింది. కలశం ఖాళీ అయింది. మరో కాగితం తెప్పించి మళ్ళీ అదే కలశం మూత తీసి బోర్లించారు. మళ్ళీ అంత విభూతి కుప్ప ఏర్పడింది. మొదటి కాగితంలోని విభూతి అందరికీ పంచి ఇచ్చేరు. రెండవ కాగితంలోని విభూతిలో సగం ఒక చిన్న సిల్కు సంచీలో వేసి ఇండ్రాదేవికి ఇచ్చి, “దీనిలో విభూతి సువ్వెంతమంది కయినా పంచిపెట్టవచ్చు” అంటూ ఆశీర్వదించారు. గత పది సంవత్సరాలుగా ఆ చిన్న సంచీలో విభూతి అక్షయమవుతూనే ఉంది. బాబా సకల శక్తిసమన్వితులు. వారివి మహిమలు కావు. సహజ సృష్టి కర్తృత్వ శక్తికి వారి చర్యలు నిదర్శనం.”

రిచర్డ్ బాక్ ఆ తర్వాత అనేక సమావేశాలలో స్వామి దైవత్వమునుగురించి ప్రసంగించేడు.

భారతదేశ మాన సంరక్షణ

అగ్నిప్రమాదాలనుండి, బాంబుల దాడినుండి, సంఘ విద్రోహ శక్తుల హింసాకాండనుండి భక్తులను రక్షించటం; స్వామి ఉపన్యసించే సమావేశాల్లో కుంభవృష్టి కురియనున్న మేఘాలను దూరంగా తోలెయ్యటం ఎన్నోసార్లు జరిగిన సంఘటనలు భక్తులకు విదితమే.

మద్రాసుకి దగ్గరలో ఉన్న ఒక కోచ్ ఫ్యాక్టరీ అధ్యక్షుడు తన ఫ్యాక్టరీకి, భారత ప్రభుత్వానికి తలవంపు, నష్టము వాటిల్లే క్లిష్ట పరిస్థితి ఏర్పడి ‘త్వమేవ శరణం మమ’ అంటూ బాబాని ప్రార్థించేడు. భారత, జపాన్ ప్రభుత్వాలకి మధ్య జరిగిన ఒడంబడిక ప్రకారం ఇరవై ఐదు కోచ్ లు మన ప్రభుత్వం విదేశీ ప్రభుత్వానికి నిర్ణీత సమయంలో తయారుచేసి వారి ఓడమీద ఎక్కించి పంపించాలి. కానీ, ఊహించని రీతిగా అనేక ఇబ్బందులు ఎదురు కావటంవల్ల సకాలంలో కోచ్ లు తయారవుటం సాధ్యపడలేదు.

స్వామి ఆ ఫ్యాక్టరీ అధ్యక్షునితో, “భయం లేదు. వాళ్ళ ఓడ ఇక్కడికి రావటానికి ఆలస్యమవుతుంది. మీరు

ధైర్యంగా ఉత్సాహంగా పనిచెయ్యండి” అని అభయ మిచ్చేరు. జపాన్ నుండి వచ్చిన ఓడ సకాలంలో బొంబాయి చేరింది. అక్కడినుండి మద్రాసు రావలసి ఉంది. కొచ్చిన్ దాటేక ఆ ఓడ తీవ్రమైన తుపాను తాకిడికి గురి అయింది. ఆ తర్వాత కొచ్చిన్ లో ఓడకు మరమ్మతులు చేయవలసి వచ్చింది. ఆ ఓడ నిర్ణీత సమయానికి రాలేకపోవటంవల్ల మద్రాసు హార్బర్ లోకి చేరటానికి మరికొన్నాళ్ళు ఆగవలసి వచ్చింది. ఎట్టకేలకు జపాన్ ఓడ మద్రాసు హార్బర్ చేరేటప్పటికీ, 25 సరికొత్త కోచ్ లు ఓడలో ఎక్కించడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి. ప్రకృతి శక్తులు హస్తగతమై ఉన్న భగవాన్ భక్త రక్షణకు చేయలేనిదేముంది!

మంచుముద్దలతో ఆనందం పంచుట

1973లో భగవాన్ భక్త బృందంతో హిమాచల్ ప్రదేశ్ పర్యటిస్తున్న సందర్భంగా ‘ఫాగు’ అనే మైదానంలో మోకాలు లోతువరకు మంచు కప్పి ఉంది. స్వామిని అనుసరిస్తూ భక్తులు కూడా అందులోకి దిగి నడుస్తూ, మంచును చేతిలోకి తీసుకుని ముద్దలక్రింద చేసి ఒకరిపై ఒకరు విసురుకుంటున్నారు. బాబా ఒక మంచు ముద్దలో రెండు బంగారు దుద్దులు సృష్టించి అక్కడ ఒక బాలికకు, మంచు ముద్దలోనుంచి ఒక ఉంగరాన్ని ఒక వృద్ధురాలికి ప్రసాదించేరు. ఎందరికో విభూతి సృష్టించి ఇచ్చేరు. ప్రకృతి అందాన్ని చిలికించి ఆనందం సృష్టించి భక్తులకు పంచటం స్వామికే తెలుసు.

‘సమయం వచ్చినప్పుడు చెబుతాను’

1949లో సంస్థానాలు రద్దుచేసిన సందర్భంలో కర్నాటక రాష్ట్రంలోని సాందూరు రాజా సంస్థానంలో చాలా కొద్దిపాటి భూముల్ని రాజాకి ఉంచి, మిగిలినది ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది. సాందూరు రాజా స్వామి భక్తుడు, ఉదార స్వభావుడు. ఆ సమయంలో అతడు దిగులు పడుతూ ఉండగా స్వామి, “దిగులుపడకు. పదిరెట్లు ఐశ్వర్యం చేజిక్కి సమయం వస్తుంది” అన్నారు. స్వామి మాటల్లో అతనికి విశ్వాసం ఉన్నప్పటికీ, అది ఎలా సాధ్యమవుతుందో ఊహించలేక, ఎటువంటి ధర్మకార్యాలు చేయటానికి వీలుకాక తన అశక్తత గురించి అప్పుడప్పుడు

స్వామికి విన్నవించుకునేవాడు. “సమయం వచ్చినప్పుడు పరిస్థితులు అనుకూలిస్తాయి. అప్పుడు చెబుతాను” అని స్వామి ధైర్యం చెప్పేవారు.

ఆ సమయం 1974 మార్చి నెలలో వచ్చింది. సాందూరు రాజా అధీనంలో ఉన్న స్థలంలో భూగర్భంలో నిక్షిప్తమై ఉన్న విలువైన ఖనిజ సంపదను వెలికితీసే యంత్రానికి ప్రారంభోత్సవం చేశారు. దీనితో సాందూరు రాజా ఆర్థిక స్థితి అనూహ్యంగా ఎంతో మెరుగైంది.

ఫెర్గాసన్ భక్తిపరత

1979 మే నెలలో బెంగళూరులో స్వామి దివ్య సమక్షంలో నిర్వహించబడిన వేసవి తరగతుల సందర్భంగా, ఒకరోజున డెన్నిస్ ఎవర్స్ ఫోల్, కరెన్ ఎఫ్ బ్లాంక్ అనే పేరుగల విదేశీ విద్యార్థులు తమ ప్రసంగాలలో భారతీయ సంస్కృతిపట్ల, భగవానుని సర్వమత సామరస్యముపట్ల పొందిన అవగాహన, విశ్వాసము తమ జీవితాలలో వెలుగు నింపిందని తమ అభిప్రాయాలను వెలిబుచ్చారు.

ఆ తర్వాత, ప్రపంచ ప్రఖ్యాతి గాంచిన ‘జాజ్’ సంగీత కళాకారుడైన మేనార్డ్ ఫెర్గాసన్ బాబావారి సమక్షంలో, జాజ్ సంప్రదాయంలో భారతదేశ శాస్త్రీయ సంగీతాన్ని సమ్మిళితం చేసి ఆలపించి సభాసదుల్ని సమ్మోహితుల్ని చేసేడు. ప్రదర్శన అనంతరం భగవాన్ తమ హస్త చాలనంతో రెండంగుళముల వ్యాసం గల రత్నములతోనూ మధ్యన క్రాస్ తోనూ పొదిగిన పతకమును బంగారు గొలుసుతోసహా సృష్టించి ఫెర్గాసన్ మెడలో వేశారు. సభాసదుల కరతాళ ధ్వనులు మిన్నుముట్టాయి. ఆనందోద్రేకములతో ఫెర్గాసన్ వెక్కివెక్కి ఏడుస్తూ స్వామి పాదాలను చుంబించి నమస్కరించేడు.

ఫెర్గాసన్ ఆ తర్వాత ఆరు సంవత్సరములు వరుసగా వచ్చి స్వామి యెడల భక్తితో, అతని జాజ్ ట్రంపెట్ వాద్యములతో సత్యసాయి కాలేజి విద్యార్థులకు తర్ఫీదు ఇచ్చి భగవానుని అనుగ్రహమునకు పాత్రుడయ్యేడు.

(సశేషం)

శ్రీకాకుళం మహిళా భక్తుల పర్తియాత్ర

శ్రీకాకుళం నుండి వచ్చిన 2000 మందికి పైగా మహిళా భక్తులు జూన్ 7వ తేదీన సాయం వేళలో భక్తి గీతాల మాలికను సమర్పించారు. ఈ పర్తియాత్రను 'శ్రీ సత్యసాయి జనని త్రయోదశ పర్తియాత్ర'గా వారు పేర్కొన్నారు. మహిళా భక్తులు సంకీర్తన ప్రారంభించే ముందు శ్రీకాకుళం సాయి సంస్థల జిల్లా అధ్యక్షులు జి. రమణబాబు సాయి భక్తులు ఆ జిల్లాలో ఇటీవల చేపట్టి విజయవంతంగా నిర్వహిస్తున్న సమాజ సేవా కార్యక్రమాలను వివరించారు. భగవాన్ బాబావారి దివ్యాశీస్సులతో ఈ కార్యక్రమాలను నిర్వహించ గలుగుతున్నామని చెబుతూ, స్వామికి కృతజ్ఞతలు తెలియ జేశారు. అనంతరం మహిళా భక్తులు, "సిద్ధి వినాయకం గణనాయకం... పర్తి విహారం భువనాధారం" గీతంతో సంకీర్తన ప్రారంభించారు. భక్తి గీతాలద్వారా వారు భగవాన్ బాబావారి దివ్యవతార విశేషాలను హృద్యంగా ఆవిష్కరించారు. సందర్భోచితంగా చేసిన వ్యాఖ్యానాలు ఈ కీర్తనలలోని భావాలను విపులీకరించటంలో తోడ్పడ్డాయి. "సత్యసాయి జననీ ప్రేమామృతదాయినీ" గీతం విశ్వమాత అయిన శ్రీ సత్యసాయి తన బిడ్డలపై చూపించే అవధులు లేని ప్రేమను వర్ణించగా, "భువన బాంధవుడే పరీశ్వరుడే" గీతం ప్రపంచానికంతటికీ సాయీశ్వరుడే మూలాధారమని కొనియాడగా, "సాయి సత్యం సాయి నిత్యం" గీతం త్రికాలములందు మార్పుచెందక వెలుగొందు పరబ్రహ్మ తత్వమే సాయితత్వమని తెలియజేసింది.

వేసవి తరగతులు

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ జూన్ 13 నుండి 15వరకు విద్యాసంవత్సర ఆరంభాన్ని పురస్కరించుకొని ప్రశాంతి నిలయం పూర్ణచంద్ర ఆడిటోరియంలో 'భారతీయ సంస్కృతి, ఆధ్యాత్మికత' ఇతివృత్తముపై వేసవి తరగతులను నిర్వహించింది. ఈ తరగతులకు శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు చెందిన అనంతపురం, బృందావనం, ప్రశాంతి నిలయం, ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ ల విద్యార్థినీ విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి మీర్చురి సంగీత కళాశాల విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి హైయర్ సెకెండరీ స్కూలు 11, 12 తరగతుల విద్యార్థులు, శ్రీ సత్యసాయి గురుకులం ఇంగ్లీషు మీడియం స్కూలు, రాజమండ్రి బాలలు, ఇంకా ఈ విద్యాసంస్థలో పనిచేస్తున్న అధ్యాపకులు పాల్గొన్నారు.

ఈ వేసవి తరగతులలో సాయం వేళల సమావేశాలను సాయికుల్యంత్ హాలులో నిర్వహించారు. మిగిలిన సమయాలలో సమావేశాలను పూర్ణచంద్ర హాలులో నిర్వహించారు.

ప్రారంభ దినమైన జూన్ 13వ తేదీన ఉదయం బృందావనం క్యాంపస్ కెమిస్ట్రీ విభాగంలో అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్ గానూ, అక్కడి హాస్టల్ వార్డెన్ గానూ పనిచేస్తున్న డా॥ టి. రవికుమార్ వేసవి తరగతుల ఆవిర్భావాన్ని, విశిష్టతను వివరించారు.

శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ వైస్ ఛాన్సలర్ ప్రొ॥ శశిధర ప్రసాద్ అమృతత్వాన్ని సాధించాలంటే విజ్ఞాన శాస్త్ర గ్రంథాలను అధ్యయనం చేయటంవలన ఫలిత ముందదు, ఆధ్యాత్మిక జ్ఞాన సముపార్జనవల్లనే అది సాధ్యమవుతుంది, అన్నారు. మానవాళికి ఆత్మవిద్యను ప్రబోధించటానికే దైవం మానవరూపంలో అవతరిస్తాడని అన్నారు.

వైస్ ఛాన్సలర్ గారి ఉపన్యాసానంతరం, 2006లో ప్రశాంతి నిలయంలో నిర్వహించిన అతిరుద్ర మహాయజ్ఞానికి ప్రధాన ఋత్విక్కుగా వ్యవహరించిన శ్రీ నంజుండ దీక్షితార్ ప్రసంగించారు. 'మానవాభ్యుదయంలో

సంస్కృతి పోషించే విశిష్టమైన పాత్ర' అన్న అంశముపై వీరు మాట్లాడారు. ఆధునిక కాలంలో ప్రజ్వరిల్లుతున్న అనేక రుగ్మతలనుండి రక్షింపబడాలంటే, భగవాన్ బాబావారి 'సర్వులను ప్రేమించు, సర్వులను సేవించు' సందేశాన్ని త్రికరణశుద్ధిగా పాటించటమొక్కటే మార్గమన్నారు.

వీరి ప్రసంగానంతరం, ఎంతోకాలంగా శ్రీ సత్యసాయి విద్యాసంస్థకు తమ విలువైన సేవలను అందించిన అధ్యాపకులను సన్మానించారు. ఇటీవల అధ్యాపకులుగా బాధ్యతలను స్వీకరించిన తొమ్మిదిమందికి స్వాగతం పలికారు.

ఆనాటి ఉదయం సమావేశాలలో భజన అంత్యాక్షరి, అనువాదం, దృశ్య ఆధార వ్యాఖ్యానములవంటి వివిధ అంశాలు చోటుచేసుకున్నాయి. ప్రశాంతి నిలయంలో పాడే భజనలకే ఈ అంత్యాక్షరిని పరిమితం చేశారు.

మధ్యాహ్న భోజనానంతరం సమావేశంలో విద్యార్థిని విద్యార్థులు 1992 వేసవి తరగతులలో మే 22వ తేదీన భగవాన్ బాబావారు తమ దివ్యోపన్యాసంలో ప్రస్తావించిన అంశాన్ని "విజ్ఞానం నుండి విజ్ఞతకు" చర్చించారు.

సాయంకాల సమావేశాలను సాయికుల్యంత్ హాలులో నిర్వహించారు. ప్రశాంతి నిలయం క్యాంపస్ ఎమ్.ఎస్.సి. గణిత శాస్త్ర విద్యార్థి ఎమ్. సాయిగణేశ్ రామాయణంపై చేసిన ప్రసంగంలో లక్ష్మణుని, భరతుని గుణగణాలను కీర్తించారు.

బృందావనం క్యాంపస్ విద్యార్థి ఆర్. సాయిస్వరూప్ 'కురుక్షేత్ర' శబ్దార్థాన్ని విపులీకరించారు. భగవద్గీతలో పేర్కొన్న భక్తుని లక్షణాలను తెలియజేశారు. తదుపరి, బృందావనం, ముద్దేనహళ్ళి క్యాంపస్ల విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు.

జూన్ 14వ తేదీన ఉదయం వేద ప్రవచనానంతరం సాయి పూర్వవిద్యార్థులు "ఆదర్శ సాయి విద్యార్థులు - సమాజంలో వారి పాత్ర' అన్న అంశాన్ని చర్చించారు. నలుగురు పూర్వ విద్యార్థులు ఈ చర్చలో పాల్గొన్నారు. శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థ మేనేజిమెంటు విభాగంలో

సేవలందిస్తున్న ప్రొ॥ అనంతరామన్ ఈ చర్చకు సమన్వయకర్త. ఈ చర్చలో ప్రతి విద్యార్థి జీవితం భగవాన్ మార్గదర్శకత్వంలో నడుస్తుందని అభిప్రాయపడ్డారు. స్వామి భౌతికంగా భక్తులమధ్య లేకపోయినా, వారి సామీప్యాన్ని అనుభూతికి తెచ్చుకోవచ్చు అంటూ కొన్ని యధార్థ సంఘటనలను ఉటంకించారు.

వాణిజ్యరంగానికి అత్యంత ప్రాధాన్యమిస్తున్న ప్రస్తుత ప్రపంచంలో సాయి విద్యార్థులు విజయవంతంగా మనుగడ సాగించాలంటే, ద్వంద్వ వైఖరిని అనుసరించ వలసిన అగత్యమున్నదా అన్న ప్రశ్న చర్చకు వచ్చింది. స్వామి సూచించిన సూత్ర నియమావళిని జీవితంలో ప్రతి క్షణమూ పాటిస్తే వృత్తిపరంగా ఉన్నత శిఖరాలను అధిరోహించవచ్చని, ఏ శక్తి వారి అభివృద్ధికి ఆటంకంగా నిలువలేదని చర్చలో పాల్గొన్న సభ్యులు ఘంటాపథంగా చెప్పారు.

తదుపరి శ్రీ సత్యసాయి అవతార విశేషాలపై క్విజ్ కార్యక్రమాన్ని నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో "భగవాన్ బాబావారి లీలలు, మహిమలు", "భగవాన్ బాబావారి ఉపదేశములు", "భగవాన్ ఉవాచ", "శ్రవణం" చోటుచేసుకున్నాయి.

మధ్యాహ్న భోజనానంతరం విద్యార్థులు 1992 వేసవి తరగతులలో మే 24వ తేదీన భగవాన్ బాబావారు అనుగ్రహించిన దివ్యోపన్యాసంలోని అంశాన్ని, "పశుత్వం నుండి మానవత్వానికి" చర్చించారు.

సాయంవేళలో సాయికుల్యంత్ హాలులో అనంతపురం విద్యార్థిని టి.వి. హరిప్రియ 'శ్రద్ధ', 'అస్తిత్వం'లను భగవద్గీత ఆధారంగా విశ్లేషించారు.

బి.బి.ఎమ్. విద్యార్థి అన్విత మనోహర్ హెగ్డే భక్తునికి, భగవంతునికి మధ్యగల ప్రేమబంధాన్ని భగవద్గీతను ఉటంకిస్తూ విపులీకరించారు.

తదుపరి అనంతపురం క్యాంపస్ విద్యార్థులు సంకీర్తన చేశారు.

జూన్ 15వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి ఉన్నత విద్యాసంస్థకు చెందిన అన్ని క్యాంపస్ల విద్యార్థిని

విద్యార్థులు భగవాన్ బాబావారు చెప్పిన 'చిన్నకథ'లను విశ్లేషణాత్మకంగా చర్చించారు. కథనం, నీతి, పాత్ర చిత్రీకరణ, భాష, హాస్యం చర్చకు వచ్చాయి. అనుభవజ్ఞులైన అధ్యాపకులు విద్యార్థులను వారి సమర్పించిన కథపై అనేక ప్రశ్నలు వేశారు.

తదుపరి గత రెండు రోజులుగా చర్చకు వచ్చిన భగవాన్ దివ్యోపన్యాసాలను విద్యార్థినీ విద్యార్థులు పునశ్చరణ చేశారు.

అనంతరం, అనంతపురం క్యాంపస్ హిందీ విభాగంలో అసోసియేట్ ప్రొఫెసర్ గానూ, వార్డెన్ గానూ

సేవలందిస్తున్న డా॥ కిరణ్ బాలా అరోరా వందన సమర్పణ చేశారు.

నూతన పథకం

శ్రీ సత్యసాయి ఈశ్వరమ్మ మహిళా సంక్షేమ ట్రస్టు నిర్వాహకులు 2014 జూన్ 17వ తేదీన గ్రామీణ విద్యార్థినీ విద్యార్థుల అవసరాలను దృష్టిలో ఉంచుకొని పుస్తకాలను, ఇతర ఉపకరణాలను సాయి కుల్వంత్ హాలులో పంపిణీ చేశారు. ఈ పథకము క్రింద పుట్టపర్తితో సహా తొమ్మిది గ్రామాలకు చెందిన 1500 మంది విద్యార్థినీ విద్యార్థులకు ప్రయోజనం కలిగింది.

- దివి చతుర్వేది

దైవం మానుష రూపేణ

సుప్రీం కోర్టు ఛీఫ్ జస్టిస్ తన అధికార స్థానములో ఉంటూ, తన న్యాయ నిర్ధారణా శక్తితో ఎందరి తలలో తీయించగలడు, ఎందరి తలలో రక్షించగల సమర్థుడుకూడా. అతడే తన ఇంట్లో చిన్న పిల్లవాడైన తన మనవడు అల్లరి చేస్తుంటేనో, ఏడుస్తుంటేనో, నవ్వుతూ పలకరిస్తుంటేనో నేలపై ఒంగి ఆ పిల్లవాణ్ని ఎత్తుకునో బుజ్జగించో కప్పించో నవ్విచో ముద్దు చేస్తాడు. ఈ చర్యలో అతడు ప్రదర్శించేది తన అధికార బల సామర్థ్యాలు కావు. తన మనవడిపై ఉన్న ప్రేమానురాగాలతో ఆ పిల్లవాని స్థాయికి దిగి వచ్చి, ఆ పిల్లవానితో ఆనందం పంచుకుంటూ సంస్కరిస్తాడు.

అదే మాదిరిగా సృష్టి, స్థితి, లయకారుడు, సర్వశక్తిసమన్వితుడు అయిన భగవంతుడు మానవోద్ధరణకొరకు భూమిమీద అవతరించినప్పుడు వాళ్ళను అనుగ్రహించి సంస్కరించటానికి వాళ్ళ

స్థాయికి దిగి వచ్చి వాళ్ళతో కలసి మెలసి ఆడుతూ పాడుతూ నవ్వుతూ వాళ్ళ కోరికలు తీరుస్తూ, లేదా కష్టాలలో ఆదుకుంటూ, ఓదారుస్తూ, అభయమిస్తూ తనూ ఒక మానవుడే అన్న భ్రమ కలిగిస్తాడు. ఇది భగవంతుడు సమయ సందర్భములకు అనుకూలముగా కార్యదక్షతతో కొనసాగించే నటన మాత్రమే.

మానవ రూపంలో అవతరించినప్పుడు తన సహజమైన అనంత అవ్యయ దివ్యశక్తులను అవసరమైనప్పుడు ప్రదర్శిస్తూ భగవంతుడు ఈ మానవ సమాజమనే రంగస్థలంపైన మానవ వేషధారిగా తన పాత్రను సమర్థవంతంగా పోషిస్తాడు. అవతార పురుషుణ్ని దైవంగా గుర్తించటానికి జ్ఞానచక్షువులు అక్కర్లేదు. దృఢమైన భక్తి విశ్వాసములు, అవతార పురుషుని ప్రబోధల కనుగుణ్యమైన సత్ ప్రవర్తన, సాధన ముఖ్యం.

- బాబా

విదేశాల్లో సాయసంస్థల కార్యకలాపాలు

యు.ఎస్.ఎ.:

2014 ఏప్రిల్ 24వ తేదీన శ్రీ సత్యసాయి దివ్యారాధన దివసమును పురస్కరించుకొని అమెరికా సంయుక్త రాష్ట్రాల్లో సత్యసాయి వలంటీర్లు ఆహార వితరణ తదితర సేవాకార్యక్రమాలను నిర్వహించారు. వర్జీనియా

శ్రీ సత్యసాయి దివ్యారాధన సందర్భంగా ఆహార వితరణ

రాష్ట్రంలోని సౌత్ బెథెస్డా, ఫెయిర్ ఫేక్స్, లోడౌన్ సాయి కేంద్రాలు మెడికల్ క్యాంపులు నిర్వహించాయి. హంప్టన్ రోడ్ సాయి సెంటర్ బాలలు వర్జీనియా బీచ్ ప్రాంతంలోని బీకన్ పోర్ట్ నర్సింగ్ హోమ్లో సేవలు సల్పారు. రిచ్మండ్ సాయి సెంటర్ వందలాది పేదలకు స్వల్పాహారం పంపిణీ చేసింది. పెన్నిల్వేనియాలోని డాయిల్స్టాన్లో స్థానిక బాలలకొరకు మానవతా విలువలపై శిక్షణా కార్యక్రమం నిర్వహించారు.

ఇంకా న్యూయార్క్, ఫ్లోరిడా, టెన్నెస్సీ, మిజోరీ, టెక్సాస్, కేలిఫోర్నియా తదితర ప్రాంతాల్లో పేదలకు ఆహార పదార్థాలు, దుస్తులు వితరణ చేశారు. పారిశుధ్య సేవలు నిర్వహించారు. ఫీనిక్స్, ఆరిజోనాలో సత్యసాయి వలంటీర్లు 2014 ఏప్రిల్ మాసంలో ఒక బీద కుటుంబానికి ఇల్లు కట్టించి ఇవ్వటంతోపాటు పలు ఇతర సేవాపథకాలను చేపట్టారు.

ఇండొనేషియా:

జకార్తాలోని సత్యసాయి కేంద్రం వారు 2014 ఏప్రిల్ 24వ తేదీన ఉత్తర జకార్తాలోని సెంపర్ తిమూర్ గ్రామంలో వృద్ధులకు, అనాథ బాలలకు నారాయణ సేవ నిర్వహించారు. 1500 కుటుంబాలకు 15 టన్నుల బియ్యం, 1.5 టన్నుల కాయధాన్యము, 750 కిలోల చక్కెర, 7800 పాలపొడి ప్యాకెట్లు, ఇంకా సూడుల్స్ పంపిణీ చేశారు. ఇంతేగాక, పేద కుటుంబాలకు బిస్కెట్స్, బ్రెడ్ బన్స్, స్వీట్స్, నారింజ పండ్లు, దుస్తులు వితరణ చేశారు. ఆరోజు సాయంత్రం సత్యసాయి కేంద్రం నిర్వహించిన నాలుగు గంటల నామ సంకీర్తనలో 240మంది భక్తులు పాల్గొన్నారు.

హాంగ్ కాంగ్:

2014 ఏప్రిల్ 22వ తేదీన సత్యసాయి వలంటీర్లు సీనియర్ సిటిజెన్స్ హోమ్ని సందర్శించి 33మంది వృద్ధులకు ఫలహారాలందజేశారు. భగవాన్ దివ్య జీవిత సందేశ ఆదర్శాలగురించి వారికి తెలియజెప్పారు, జ్యోతిష్యానం నిర్వహించారు. హిందీ, చైనీస్ భాషల్లో భజన పాటలు పాడారు.

సీనియర్ సిటిజెన్స్ హోమ్లో....

ఏప్రిల్ 24వ తేదీన సత్యసాయి వలంటీర్లు 'మదర్ థెరెసా హోమ్ ఆఫ్ లవ్'ను సందర్శించి 130 మందికి ఆహార వితరణ చేశారు. అదే రోజు మధ్యాహ్నం, 'కేజ్ హోమ్స్' అని పిలువబడే ఇరుకైన గదుల్లో దుర్భరమైన జీవితాన్ని గడిపే బీదలకు, సింగిల్ పేరెంట్ కుటుంబాలకు ఒక్కొక్కరికి నాలుగు కిలోల బియ్యం, వంటనూనె, ఉప్పు, బిస్కట్లు, నూడుల్లు వితరణ చేశారు. ఆరోజు సాయంత్రం హంకాంగ్ సాయి సెంటర్లో జరిగిన భజన కార్యక్రమానికి 350మంది భక్తులు హాజరయ్యారు. ఈ సందర్భంగా, **Sathya Sai Universe** (సత్యసాయి యూనివర్స్) వెబ్సైటు ఆవిష్కరింపబడింది.

రష్యా:

కెలినిన్గ్రాడ్ సత్యసాయి సెంటర్ వలంటీర్లు రష్యా వాయువ్య ప్రాంతంలోని మారుమూల గ్రామాల్లో పేదల కొరకు సంవత్సరానికి రెండు పర్యాయములు ఉచిత వైద్య

లుబ్లిన్ గ్రామంలో వైద్య శిబిరం

శిబిరాలు నిర్వహిస్తున్నారు. 2014 ఏప్రిల్ 5వ తేదీన లుబ్లిన్ గ్రామంలో నిర్వహించిన వైద్య శిబిరంద్వారా 83మంది రోగులు లబ్ధి పొందారు.

బ్రెజిల్:

2014 ఏప్రిల్ 18, 19 తేదీల్లో ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్వారు 'సమగ్ర విద్యకోసం మానవతా

సనాతన సారథి, ఆగస్టు 2014

విలువలతోకూడిన విద్యపై జాతీయ సదస్సు

విలువలు' అన్న అంశంపై పదవ జాతీయ సదస్సును నిర్వహించారు. బ్రెజిల్లోని ఐదు సత్యసాయి స్కూల్స్కు చెందిన 150మంది బోధకులు ఈ సదస్సుకు హాజరైనారు. స్థానిక మునిసిపాలిటీ విద్యాశాఖ కార్యదర్శి, ఇన్స్టిట్యూట్ అధ్యక్షులు కలిసి ఈ సదస్సును ప్రారంభించారు. 2000 సం॥లో ప్రారంభింపబడిననాటినుండి నేటివరకు విద్యా ప్రమాణాలను మెరుగుపరచి విద్యార్థులలో శీలనిర్మాణానికి దోహదం చేసే ఉద్దేశ్యంతో ఇన్స్టిట్యూట్ ఆఫ్ సత్యసాయి ఎడ్యుకేషన్ వారు వందకుపైగా కోర్సులను, వర్క్ షాపులను నిర్వహించారు.

తైవాన్:

శ్రీ సత్యసాయి దివ్యారాధన దివసమును పురస్కరించుకొని వలంటీర్లు పాల్గొని శారీరక, మానసిక

శారీరక, మానసిక వికలాంగుల సేవలో...

వికలాంగుల హోమ్ను సందర్శించారు. అక్కడ ఆశ్రయం పొందుతున్నవారికి ఆహార వితరణ చేశారు, చిరుకానుకలను అందజేశారు.

టైపేలో సత్యసాయి కిండర్ గార్డెన్ పిల్లలు తమ టీచర్లతో కలిసి రెండు వృద్ధాశ్రమాలను సందర్శించారు. అక్కడ ఆశ్రయం పొందుతున్న సీనియర్ పౌరులకు ఆహార వితరణ చేసి, మానవతా విలువలపై పాటలు పాడి, వారిని అలరించారు. పిల్లలను తీసికొని తరచుగా వస్తూ ఉండవలసిందిగా సీనియర్ పౌరులు టీచర్లను కోరారు. ఆరోజు సాయంత్రం చైనీస్ సెంటర్లో భజనానంతరం జ్యోతి ధ్యానం నిర్వహించబడింది.

ఇటలీ:

‘నేను ఇష్టపడే ప్రపంచం’ అనే అంశంపై మిలన్కు సమీపంలో నిర్వహించబడిన ఉత్సవంలో 25 మంది సత్యసాయి వలంటీర్లు పాల్గొని పిల్లలకొరకు మానవతా విలువలలో విద్యాబోధనపై వర్క్ షాప్లు నిర్వహించారు. ఒక బుక్ స్టాల్ను, ఒక ఫోటో ఎగ్జిబిషన్ను కూడా ఏర్పాటు చేశారు. మానవతా విలువలపై బాలలు పాడిన పాటలు,

మానవతా విలువలపై వర్క్ షాపు

ప్రదర్శించిన నాటికలు సందర్భకులను విశేషంగా ఆకర్షించాయి. మానవతా విలువలపై మున్ముందు నిర్వహించబోయే వర్క్ షాప్లు, సెమినార్లు వివరాలు తమకు తెలియజేస్తూ ఉండవలసిందిగా అనేకమంది తల్లిదండ్రులు సత్యసాయి వలంటీర్లను కోరారు.

స్వెయిన్:

‘స్వామి దివ్యజీవితమే మనకు స్ఫూర్తి, వారి సందేశమే మనకు శిరోధార్యం’ అన్న అంశంపై 2014 ఏప్రిల్ 18 -20 తేదీల మధ్య మెడ్రిడ్లో జాతీయ స్థాయి సమ్మేళనం నిర్వహించబడింది. 75మంది భక్తులు, సంస్థ సీనియర్

మెడ్రిడ్లో సాయి భక్తుల సమ్మేళనం

సభ్యులు ఇందులో పాల్గొని, భగవాన్ బాబావారి విశ్వజనీనమైన ప్రేమ సమైక్యతా సందేశాలను నిత్య జీవితంలో ఆచరణాత్మకం గావించే విషయానికి సంబంధించి వారివారి అనుభవాలను పంచుకున్నారు.

ఫ్రాన్స్:

భగవాన్ బాబావారి ‘మహా సమాధి దే’ సందర్భంగా పారిస్ సత్యసాయి కేంద్రంలో 40మంది భక్తులు నామసంకీర్తన చేశారు. జ్యోతి ధ్యానంపై భగవాన్ బాబావారి దివ్యోపన్యాసాన్ని అధ్యయనం చేశారు. తల దాచుకొనేందుకు ఇళ్ళు లేక చెట్లుచేమల మధ్య డేరాలు వేసుకొని నివసిస్తున్న 15 మంది నిరుపేదలకు సాయి భక్తులు ఆహారం, హాట్ కాఫీ వితరణ చేశారు.

దీనితో పాటు పదిమంది సత్యసాయి వలంటీర్లు ప్రతి నెల తాము నిర్వహించే సేవల్లో భాగంగా నిలువ నీడ లేని నిరుపేదలకు ఆహారం, దుస్తులు, బ్లాంకెట్స్, టవల్స్ పంపిణీ చేశారు.

- సత్యసాయి ఇంటర్నేషనల్ ఆర్గనైజేషన్

సరియైన లెక్క

“తాతా! ఇప్పుడు నీ కెన్నేండ్ల వయస్సు?”

“రెండేండ్లు నాయనా!”

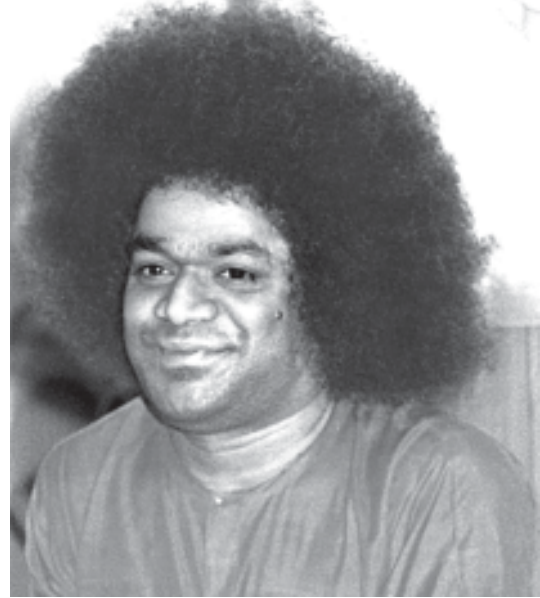
“అదేమిటి తాతా, అట్లు చెప్పెదవు? నాకే ఏడేండ్లని అమ్మ చెప్పినదే! ముసలివాడవు కూడా అయితివి గదా! రెండేండ్ల పాపను అనుచున్నావు. నీకేమైనా మతిపోయినదా తాతా?”

“లేదు నాయనా! మతి వచ్చినది కాబట్టే ఇట్లు చెప్పుచున్నాను. నా దేహానికి డెబ్బది ఏండ్లున్ననూ

దైవచింతన మాత్రము రెండేండ్లనుండే కల్గినది. భగవత్కథా స్మరణము చేసిన కాలము మాత్రమే మన జీవితములో సార్థకమైనది. అదిలేక నూరేండ్లు బ్రతికినను దండగే. అందువల్లనే దైవస్మరణ కల్గిన ఈ రెండేండ్లే నా నిజమైన వయస్సు అంటిని.”

మానవుని ఆయువులో దైవ చింతన చేసిన కాలము మాత్రమే ధన్యము, తక్కినదంతయు దండగే.

- బాబా

చిత్రరచన: భావరాజు వెంకట సత్యమూర్తి

‘ఆ నందబాలుడే ఆనందబాలుడై తనవారి గుర్తింప తరలివచ్చె’

Date of Publication 23rd July

ఈశ్వరమ్మ ట్రస్టువారిచే నోట్‌బుక్స్ వితరణ

శ్రీకాకుళం మహిళా భక్తుల సంగీత విభావరి

వేసవి తరగతులు

వార్షిక చందా: ₹ 60 (భారతదేశంలో) ₹ 550, లేక \$ 13 లేక £ 9 (విదేశాలకు)
చందా రుసుము ఒకటి లేక, రెండు, లేక మూడు సంవత్సరములకు స్వీకరింపబడును.

సనాతన సారథి చందాలు మనీయార్డరుద్వారా, లేక పర్సనల్ చెక్‌ద్వారా, లేక డిమాండ్ డ్రాఫ్ట్‌ద్వారా లేక, ఆన్‌లైన్ పద్ధతిన మా వెబ్‌సైటు
www.sanathanasarathi.org ద్వారా చెల్లించవచ్చును. చందాలు పంపవలసిన చిరునామా: కన్వీనర్, శ్రీ సత్యసాయి సాధనా
ట్రస్టు, పబ్లికేషన్స్ విభాగం, ప్రశాంతి నిలయం - 515134, ఆంధ్రప్రదేశ్.